

መንፈስ ትንቢት፡ የመዘግየት ጊዜና የእኩል ሌሊት ጩኸት

የዕንባቆም ሁለቱ ሰንጠረዦች

Jeff Pippenger

2012-10-14

የማብራሪያ ቃል

በቅርቡ በድረ-ገጻችን ላይ የተወከሉት ልዩ ልዩ ቋንቋዎች እንዲተረጎም የሐባቁቅ ሁለቱ ጽላቶች የተሰኘውን ንግግር ወደ ጽሑፍ ለማዘጋጀት ጀመርን። የተነገረ አቀራረብን ወደ የተጻፈ አቀራረብ መቀየር፣ አንድ ሰው እንዲህ ያለ የተነገረ አቀራረብ ወደ የተጻፈ አቀራረብ ለመለወጥ መዝለል ስለሚጠይቁት ሁሉም ደረጃዎች ካልተረዳ ይገመት ከሚችለው ይልቅ እጅግ የበዛ ሥራ ነው። ከዚህም ጋር ቁሳቁሱን በመጨረሻ በድረ-ገጹ ላይ ወዳሉት ልዩ ልዩ ቋንቋዎች ለመተርጎም የሚያጋጥሙ አስፈላጊ ችግሮች አሉ። ከዘጠና አምስቱ አቀራረቦች የመጀመሪያውን የቅጂ አርትዖት ገና ጀምረን እያለን እኛም ደግሞ ልንዘልለው የሚገባ ሌላ ደረጃ እንዳለ አገኘሁ። ይህም ይህ መልእክት ከ1989 ጀምሮ እስከ አሁኑ ታሪካችን ድረስ እየተራመደ ከመጣው እድገት ጋር የተያያዘ ነው።

በአሥራ አምስት ዓመት ገደማ በፊት በቀረቡት ትምህርቶች ውስጥ በመረዳት ረገድ ገና በሕፃናት ደረጃ የነበሩ እውነቶች ነበሩ። ከእነዚያ እውነቶች መጀመሪያ እኔ ልገልጸው የሚገባኝ ነገር በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ የሁለተኛው መልእክ መምጣት ነው። በዚያን ጊዜ እኔ የተረዳሁት የሁለተኛው መልእክ መምጣት የሆነው የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት በሚለር የመጀመሪያውን መልእክ መልእክት ማቅረብ ላይ ደጀቻቸውን መዝጋት ሲጀምሩ፣ ከ1843 ዓመት መጠናቀቅ ጋር በተያያዘ ነበር። ዊልያም ሚሊር የ1843 ዓመታት ከMarch 22, 1843 ጀምረው እስከ March 22, 1844 እንደሚያበቁ የሚያሳይ ብሎ በእርሱ የታመነበት የዘመን ቆጠራ ላይ ይሠራ ነበር። በመጨረሻ በሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ የተቀመጡት ሦስቱ ትንቢቶች በ1843 ዓመት ውስጥ እንደሚፈጸሙ አስቦ ነበር፣ እናም ያ ዓመት በMarch 22, 1844 እንደሚያበቃ ያምን ነበር። በሁለት ነጥቦች ተሳስቶ ነበር።

ሚሊር፣ የዳንኤል 12 የ1335 ቀናት ትንቢት፣ የዘሌዋውያን 26 የ“ሰባቱ ዘመናት” 2520 ዓመታት፣ እና የዳንኤል 8 የ2300 ቀናት ትንቢት በ1844 መጋቢት ወር እንደሚፈጸሙ ተረድቶ ነበር። ከዚያ በኋላ ጌታ ሳሙኤል ስኖውን መርቶ፣ ትንቢቶቹ በ1843 ሳይሆን በ1844 እንደሚፈጸሙ እንዲረዳ ብቻ ሳይሆን፣ ስኖው ሚሊር ሲጠቀምበት ያልነበረውን የካራይት የዘመን ቆጠራ መተግበር ጀመረ። ሚሊር ግን ዓመቱን ከጸደይ እስከ ጸደይ በሚመሠርተው የረቢያዊ/በኢኪኖክስ ላይ የተመሠረተ የዘመን ቆጠራ ሲጠቀም ነበር።

የዕንባቆምን ሁለቱን ጽላቶች ስናቀርብ ይህን ታሪካዊ እውነታ አልተረዳንም ነበር፤ እንዲሁም የሚሊርን ተሞክሮ በመጠቀም 1844 መጋቢት 22ን የሁለተኛው መምጣትና የመዘግየቱ ዘመን መጀመሪያ መሆኑን እናመለክት ነበር። እኔ ያንን ተረድቻለሁ፣ አሁንም እንደዚያው እንደዘገባለሁ፤ የዚያ መልእክ መምጣት ከፕሮቴስታንቶች የመጀመሪያውን መልእክ መልእክት የሚሊርን መልእክት በእምቢተኝነት ከተቀበሉበት ጊዜ ጋር ይዛመዳል፤ የሚከተለውም ክፍል የማጣቀሻዬ ነበር።

“በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር፣ ሚስተር ሚሊር በፖርትላንድ በሚገኘው የካስኮ ጎዳና ቤተ ክርስቲያን ሁለተኛውን ተከታታይ ትምህርቶቹን ሰጠ። እኔ እነዚህን ትምህርቶች ለመከታተል ታላቅ መብት እንደሆነ ተሰማኝ፤ ምክንያቱም በተስፋ መቁረጥ ሥር ወድቄ ነበርና ከአዳኝ ጋር ለመገናኘት ዝግጁ መሆኔን አልሰማኝም ነበር። ይህ ሁለተኛው ተከታታይ ትምህርት በከተማው ውስጥ ከመጀመሪያው ይልቅ እጅግ የበለጠ ንቃት ፈጠረ። ከጥቂት ልዩ ሁኔታዎች በስተቀር፣ የተለያዩ እምነት ክፍሎች ሚስተር ሚሊር

እንዳይገባ የቤተ ክርስቲያኖቻቸውን በሮች ዘጉበት። ከተለያዩ የመድረክ ስብከቶች የተሰጡ ብዙ ንግግሮች የአስተማሪውን ተብለው የሚነገሩ የአክራሪነት ስህተቶች ለማጋለጥ ይሞክሩ ነበር፤ ነገር ግን ብዙ የተጨነቁ አድማጮች ስብሰባዎቹን ይከታተሉ ነበር፤ ብዙዎችም ወደ ቤቱ ለመግባት አልቻሉም ነበር። ማኅበረ ሰቡ በተለየ ሁኔታ ጸጥ ያለና ትኩረት ያደረገ ነበር።” Life Sketches, 27.

የመዝጊያ ደጆች በሚለር መልእክት ላይ መዘጋታቸው የመጀመሪያው መልእክ መጣሉ መጀመሪያ መሆኑን ተረዳሁ፤ እናም ከሚለር ስለ ራቢናዊው/በኢኮኖክስ ላይ የተመሠረተው የጊዜ ቆጠራ ያለው አስተያየት ጋር በመስማማት መጋቢት 22 ቀን 1844 ዓ.ም. የ1843 ዓ.ም. መደምደሚያን እንደሚያመለክት ቈጠርሁ። ሚለር በፖርትላንድ በሰኔ 1842 ያቀረበው ማቅረብ በእውነቱ በመጨረሻ ሚያዝያ 18 ቀን 1844 ዓ.ም. ላይ የተጠናቀቀን ቀስ በቀስ የተፈጸመ እምቢታ የሚለይ የመንገድ ምልክት ነው፤ ነገር ግን በእነዚያ ማቅረቦች ወቅት ሳሙኤል ስኖው ለካራይት የጊዜ ቆጠራ ያደረገውን ተግባራዊ አተገባበር አለውቅንም ነበር።

በመጀመሪያው ማቅረቢያ ላይ የተመዘገበውን ማረም ስንጀምር፣ በዚያን ጊዜ የተመዘገበው ነገር አሁን የምናስተምረውን የሚቃረን የሚመስል መሆኑን ማየት ጀመርኩ። ይቃረናልም፣ አይቃረንምም። ይህ በቀላሉ በሁለተኛው መልእክት በሂደት መምጣት ላይ የተሰጠ አጽንኦት ብቻ ነው፤ እንዲሁም ይህ መልእክት በሂደት ሲፈታ የሚገልጽ ምሳሌ ነው፤ ይህም በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ደግሞ እንደነበረው ነው። ይህ የማብራሪያ ማስታወሻ፣ እኛ ኤፕሪል 19, 1844ን የመጀመሪያው የሚለራውያን ተስፋ መቁረጥ እንደሆነ በመለየታችን እና ቀደም ሲል ተምሯል በተባለው ላይ የተሰናከሉትን ሊመለከት ይገባል።

“የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክቶች በ1843 እና በ1844 ተሰጡ፤ እኛም አሁን ከሦስተኛው አዋጅ በታች ነን፤ ነገር ግን ሦስቱም መልእክቶች ገና ሊታወጁ ይገባቸዋል። እነዚህ ለእውነት ለሚፈልጉ ሰዎች እንደገና እንዲደገሙ ዛሬም እንደ ቀድሞው ሁሉ አስፈላጊ ነው። በብዕርና በቃል አዋጁን ማሰማት አለብን፤ ሥርዓታቸውንም እና ወደ ሦስተኛው የመልእክት መልእክት የሚያደርሱንን ትንቢቶች ተግባራዊነት ማሳየት አለብን። ያለ መጀመሪያውና ያለ ሁለተኛው ሦስተኛ ሊኖር አይችልም። እነዚህን መልእክቶች በሕትመቶችና በንግግሮች ለዓለም ልንሰጥ ይገባናል፤ በትንቢታዊ ታሪክ መስመርም የነበሩትንና የሚሆኑትን ነገሮች እያሳየን።” Selected Messages, book 2, 104.

የሐበቁቅ ሁለት ጽላቶች 2 ከ95

የሚለራውያን የቀን መቁጠሪያ እና የመቆየት ጊዜ መረዳት

በመጨረሻው ማቅረባችን ውስጥ፣ መጋቢት 22 ቀን 1844 የመጀመሪያው ወር የመጀመሪያ ቀን ከሆነ፣ ጥቅምት 22 ቀን 1844 እንዴት የሰባተኛው ወር አሥረኛ ቀን ሊሆን ይችላል? የሚለው ጥያቄ ተነሥቶ ነበር። ሚለራውያን በመጋቢት 1844 ዓ.ም. 1843 ማብቂያ ነው ብለው ያመኑትን ነገር በተሰሳተ ሁኔታ ተረድተው ነበር። ከዚያ ተስፋ መቁረጥ በኋላ፣ መጽሐፍ ቅዱሳዊውን የዘመን ቆጠራ እንደገና መረመሩ። ይህም በጌርሃርድ ዳምስቴግት መጽሐፍ Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission ውስጥ፣ በተለይም በገጽ 89 እና 92 ላይ ተብራርቷል። 1843 አብቅቶአል ብለው ባመኑ ጊዜ፣ የሰባተኛውን ወር አሥረኛ ቀን ማስላት እንዲችሉ፣ በዘመን አስተዋጽኦቸው ውስጥ ሁለት ክፍሎችን እንደገና ገምግመዋል፤ እነርሱም ከ1843 ወደ 1844 የሚደረገው ሽግግር፣ እና የዓመታትን መጀመሪያና ማብቂያ የሚያመለክቱ ቀናች ናቸው።

ብዙ ጊዜ ከማርች 22 እስከ ኦክቶበር 22 ድረስ ሰባት ወራት እንደሆኑ አጽንኦት እሰጣለሁ። ይህ የሰባተኛው ወር እንቅስቃሴ ነው ብዬ አልጠቁምም፤ ነገር ግን ሚለራውያን ማርች 22 ትርጉም ያለው ቀን እንደሆነ ማመናቸው የሚያስደንቅ ነው፣ እናም ለአጸምሮ የሚረዳ ምልክት ነው—ከዚያ ሰባት ወራት በኋላ ወደ ኦክቶበር 22 ያደርሳል። ይህ እውነታ ነው።

ተስፋ መቁረጡና የመዘግየቱ ጊዜ የአንድ የጊዜ ትንቢት ፍጻሜ አልነበሩም፤ ይልቁንም በሚለራውያን ዘንድ ከተፈጠረ አለመግባባት የተነሡ ነበሩ። ያ አለመግባባታቸው የመዘግየቱን ጊዜና ተስፋ መቁረጡን ፈጽሞ አልፈው የመዘግየቱ ጊዜ በተወሰነ ነጥብ እንዲጀምር የሚናገር ልዩ ትንቢት አልነበረም። 1843 መጋቢት 22 ቀን 1844 እንዳለፈ ያላቸው እምነት ተስፋ መቁረጡን አመጣ።

ዳምስቴክት እንዲህ ይላል፡-

ምንም እንኳን በ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 17 በአዲሱ ጩረቃ የአይሁድ ዓመት ፍጻሜን የሚያመለክተው የካራይት ቆጠራ በዋናዎቹ የሚለራይት ወቅታዊ ሕትመቶች ዘንድ የተደገፈ ቢሆንም፤ አብዛኞቹ አማኞች የክርስቶስ መመለሻ ጊዜ እንደሚሆን 1844 ዓ.ም. ማርች 21ን ይጠባበቁ ነበር። ከሚለራይት እንቅስቃሴ ውጭ ማርች 21 በሰፊው የታወቀ ነበር፤ በዚያም ቀን መላው የአድቪንቲዥም ሥርዓት ፈጽሞ እንደሚገለበጥ በእጅጉ ሰፊ የሆነ ተስፋ ነበረ።

ትናንት ሚሊር ያንን ቀን እየጠበቀ እንደነበር አንብበናል። ከሚለራይት አብዛኞቹ ዓይናቸውን በዚያ ቀን ላይ አድርገው ነበር፤ እንኳን ተቃዋሚዎቻቸውም ይህን ያውቁ ነበር፤ ሚለራይት ሐሰተኞች መሆናቸውን ለማረጋገጥ እየተጠበቁለት ነበር። ይህ የተለመደው ግንዛቤ ነበር። ያ ቀን ካለፈ በኋላ፤ የጊዜ ትንቢቶችን ይበልጥ በቅርብ መመርመር ጀመሩ፤ ይህም ወደ ጥቅምት 22 ቀን 1844 መራቸው። ይህ ትናንት ለተነሣው ጥያቄ የመመሪያ ነጥብ ይሰጣል።

የመዘግየት ጊዜና የኤለን ዋይት የመጀመሪያ ራእይ

ዛሬ፣ በመዘግየት ጊዜ ላይ የበለጠ ጊዜ እንወስድ ዘንድ እፈልጋለሁ። ይህ አስፈላጊ ነው፣ ምክንያቱም ከኤለን ዋይት የመጀመሪያ ራእይ ጋር እየተገናኘን ነው፤ በዚያም ወደ ሰማይ በሚወስደው መንገድ መጀመሪያ ላይ ያለው ብሩህ ብርሃን የእኩለ ሌሊት ጩኸት እንደነበረ ትናገራለች፤ እና ያንን ብርሃን ብትክዱ፣ ከወደ ሰማይ መንገድ ትወድቃላችሁ። በእርስዎ ራእይ ውስጥ ያለው የእኩለ ሌሊት ጩኸት የሁለተኛውን መልአክ መልእክት ታሪክ በሙሉ እንደሚያካትት ለማሳየት እሞክራለሁ።

በግል እኔ፣ በዚያ ራእይ ውስጥ በመንገዱ መጀመሪያ ላይ ያለውና በመንገዱ ሁሉ ላይ ብርሃን የሚፈነጥቅ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ያለውን የሚለራውያን ታሪክ እንደሚወክል ለመናገር ምንም ችግር የለብኝም። የዚያ ታሪክ እንቅስቃሴዎች በትክክል ሊገባቸው ይገባል። የእኩለ ሌሊት ጩኸቱ ራሱ መፈጸም ከኦገስት 12 እስከ 17 ድረስ፣ መልእክቱ በExeter Camp Meeting ሲቀርብ ነበር፤ ከዚያም መልእክቱን ለሁለት ወር ያህል—መስከረምና ጥቅምት፣ ሁለት ወርና አምስት ቀን—ተሸክመው ሄዱ። ከአክቶበር 22 በፊት ለጌታ መመለስ ይዘጋጁ ነበር። ይህ የሁለት ወር ዘመን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ታሪክ ነው። ሆኖም ወደዚህ ያመሩትን እርምጃዎች ሳይገባችሁ ይህን ዘመን መረዳት አትችሉም። ለእኔ የእኩለ ሌሊት ጩኸት፣ በተለይ ሲነገር፣ እስከ አክቶበር 22፣ 1844 ድረስ የሚቀጥለው የመዘግየቱ ጊዜ ታሪክ ነው።

ሦስቱን የመላእክት መልእክቶች መለየት

እነሆ ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ያለው ታሪክ። በትንቢት መንፈስ ውስጥ እህት ዋይት መልእክቶቹን የት እንደሚገኙ ማወቅ እንዳለብን የምትነግረን በርካታ ንባቦች አሉ። መልእክቶቹን የት እንደሚገኙ መለየት በምትጀምሩበት ጊዜ፣ ሁሉም መልእክቶች በተወሰነ የጊዜ ነጥብ ላይ እንደሚመጡ እና ከዚያም በኋላ ኃይል እንደሚሰጣቸው ትገነዘባላችሁ።

መጀመሪያው መልአክ በ1798 በፍጻሜው ዘመን ይመጣል፤ በዚያም ጊዜ የዳንኤል መጽሐፍ ይፈታል እውቀትም ይበዛል። የመጀመሪያው መልአክ መልእክት እ.ኤ.አ. ነሐሴ 11 ቀን 1840 ኃይል ይቀበላል፤ በዚያም ጊዜ የዓመት-ቀን መርሕ ለመላው ዓለም ይረጋገጣል፣ ይህም የራእይ 10 መልአክን ያወርዳል፤

እርሱም የመጀመሪያው መልአክ መልአክት መጠናከርን ይወክላል።

ሁለተኛው መልአክ በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር ይመጣል። ትናንት እንዳነበብን፣ በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር ሚስተር ሚሊር በካስት ስትሪት ቤተ ክርስቲያን ሁለተኛውን ተከታይ የስብከት አቀራረቡን ሰጠ። ከጥቂት ልዩ ሁኔታዎች በስተቀር፣ የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት ደጃቻቸውን ዘጉ። ስለዚህ፣ በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር የሁለተኛው መልአክ መልአክት ይመጣል፤ ምክንያቱም አንድ የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያን በመጀመሪያው መልአክ መልአክት ላይ በጽን ስትዘጋ፣ የባቢሎን ክፍል ትሆናለችና። የሁለተኛው መልአክ መልአክት ከባቢሎን የሚወጡበት ጥሪ ነው። እርሱም በሂደት የሚገለጥ ነው።

እህት ዋይት እንደምታስተምረን፣ ፕሮቴስታንቶች በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር በሮቻቸውን መዝጋት ጀመሩ ቢሆንም፣ ከባቢሎን መውጣት የሚጠራው ጥሪ—የሁለተኛው መልአክ መልአክት ይዘት—በእውነቱ እስከ 1844 ዓ.ም. ክረምት ድረስ አልተጀመረም።

የሁለተኛው መልአክ መልአክት በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር ይደርሳል፤ እናም በ1844 ዓ.ም. ከነሐሴ 12ኛው እስከ 17ኛው ቀን በኤክሴተር የካምፕ ስብሰባ ላይ በእኩል ሌሊት ጩኸት መልአክት ኃይል ተሞልቶ ይመጣል።

ሦስተኛው መልአክ በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ይመጣል፤ ምክንያቱም በዚያን ቀን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚያስገባው መንገድ ተከፍቶአልና፤ በዚያም ሰዎች ክርስቶስ አሁን በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ሊቀ ካህን እንደሆነ ሊያስተውሉ ይችላሉ። በዚያ የኪዳኑ ታቦት ይታወቃል፤ በታቦቱም ውስጥ ዐሥሩ ትእዛዛት አሉ። እህት ዋይት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በተወሰደች ጊዜ ዐሥሩን ትእዛዛት ተመልክታ፤ የሰንበት ትእዛዝ ከሌሎች በላይ ሲያበራ አየች፤ ይህም በሦስተኛው መልአክ መልአክት ውስጥ የሰንበትን አስፈላጊነት ያመለክታል። ፈተናው በሰንበት ወይም በእሱድ ላይ ይሆናል። በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የሦስተኛው መልአክ መልአክት ይዘት ይመጣል።

የእነዚህ ሦስቱ መልአክቶች አንዱ መለያ ባሕርይ ይህ ነው፤ የመጀመሪያው መልአክ መልአክት በ1798 በመጣ ጊዜ ማንም አልተረዳውም። ጌታ ዊልያም ሚሊርን የመጀመሪያው መልአክ መልአክተኛ እንዲሆን አስነሣው፤ ነገር ግን ሚሊር መልአክቱን መረዳት የጀመረው ከዚያ ከሃያ ዓመት በኋላ፤ እስከ 1818 ድረስ አልነበረም። መልአክቱ ይመጣል፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ እርሱን ከሚያውቁት በፊት ጊዜ ይወስዳል፤ ከዚያም ኃይል ይሰጠዋል።

የሁለተኛው መልአክ መልአክት በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር ደረሰ፤ ነገር ግን በ1842 ዓ.ም. ማንም ሚሊርአዊያን የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናትን “ባቢሎን” ብለው መጥራት አልጀመሩም። ይህን ገና አለስተዋሉትም ነበር። እስከ 1844 ዓ.ም. ክረምት ድረስ ይህን ማስተዋል ጀምረው ሰዎችንም ከቤተ ክርስቲያናት እንዲወጡ መጥራት አልጀመሩም ነበር። መልአክቱ በመጀመሪያ ይደርሳል፤ ከዚያም ይገባል፤ ከዚያም ኃይል ይሰጠዋል።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን፣ ሂራም ኤድሰን ክርስቶስ ከቅዱስ ስፍራ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲንቀሳቀስ ያየውን ራእይ በተቀበለ ጊዜ፣ ስለ ክርስቶስ የአገልግሎቱ ለውጥ አንዳንድ ብርሃን ተቀበሉ። ነገር ግን በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 23 ቀን፣ ሂራም ኤድሰን እሱድ የአውሬው ምልክት መሆኑን የሚገልጽ ጽሑፍ ለመጻፍ ወይም ስብከት ለመስበክ ዝግጁ አልነበረም። ሦስተኛውን የመልአኩን መልአክት የተረዱት ከዚያ የጊዜ ወቅት በኋላ ነው።

የሦስተኛው መልአክ መልአክት፣ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስቶች እንደሚያውቁት፣ የራእይ 18 አራተኛው መልአክ ከእርሱ ጋር ሲቀላቀል ኃይል ይሞላዋል። ይህን በቀጥታ ስርጭት የምትመለከቱ ወይም በኋላ በዲቪዲዎች የምትመለከቱ ሰዎች፣ አራተኛው መልአክ በመስከረም 11፣ 2001 ከሦስተኛው ጋር ስለተቀላቀለበት ጊዜ ለመከራከር ልትፈልጉ ትችላላችሁ። በዚህ ነጥብ ላይ፣ ስለዚያ ምንም ክርክር አናቀርብም፤ ነገር ግን እየካድነውም አይደለም፤ መንታ ግንቦች በወደቁበት ጊዜ አራተኛው መልአክ ከሦስተኛው መልአክ ጋር

ይቀላቀላል፣ እናም የሦስተኛው መልአክ መልእክት ኃይል የሚሞላው በዚህ ነው።

ሦስቱ የመልእክት መልእክቶች ሁሉ እነዚህን ባሕርያት አሏቸው፤ ይመጣሉ፣ ይተዋወቃሉ፣ ከዚያም ኃይል ይሰጣቸዋል።

ሁለቱ የበር መዘጋቾችና የመቅደስ ማንጻቶች

በ1842 ዓመተ ምሕረት ሰኔ ወር፣ አንድ በር መዘጋት ጀመረ፤ ይህም በፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናት በመጀመሪያው የመልአክ መልእክት ላይ በሮቻቸውን ሲዘጉ የተለየ ምልክት ነበረው። በዚህ ታሪክ መጀመሪያ ላይ አንድ በር ሲዘጋ እናያለን፤ በዚህ ታሪክ መጨረሻም—የሁለተኛው መልአክ ታሪክ—በሩ እንደገና ይዘጋል፣ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚያስገባው በር፣ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ያለው በር።

እነዚህ ሁለት የደጃፍ መዘጋቾች በተለይም ከሁለቱ የቤተ መቅደስ ማንጻቶች ጋር ልትወስኑ ከሆነ እጅግ አስፈላጊ ምልክቶች ናቸው። ክርስቶስ በምድር ላይ ሳለ ቤተ መቅደሱን ሁለት ጊዜ አንጽቶታል፤ እህት ዋይትም እንደምትነግረን፣ በዓለም ፍጻሜ ጊዜ ደግሞ እንደ ሚሊራውያን ዘመን ሁለት የቤተ መቅደስ ማንጻቶች ይኖራሉ። በሚሊራውያን ዘመን ያሉት የቤተ መቅደስ ማንጻቶች በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር የደጃፍ መዘጋት ላይ—የቤተ መቅደሱ የመጀመሪያው ደጃፍ፣ ፕሮቴስታንቲዝም—እንዲሁም በሁለተኛው የቤተ መቅደስ ማንጻት ጊዜ፣ የሚሊራውያን የቤተ መቅደስ ማንጻት በሚፈጸምበት ጊዜ ሊለዩ ይችላሉ።

እኛ የመዘግየቱን ዘመን ልንመለከት ነው። በዚህ የሁለተኛው መልአክ ታሪክ ውስጥ፣ የመዘግየቱ ዘመን በ1844 ማርች 22 ይጀምራል፣ እናም በሁለት የቤተ መቅደስ ማንጻቶች መካከል ተከልሎ ይገኛል። ይህም የሁለተኛው መልአክ መልእክት ነው።

ይህ ደግሞ የጌዴዎን ታሪክ ነው። በጌዴዎን ታሪክ ውስጥ ሁለት ማንጻቶች ነበሩ፤ ይህም የሁለቱ የቤተ መቅደስ ማንጻቶችና የሁለተኛው መልአክ መልእክት ከሚወክሉ ምልክቶች አንዱ ነው።

በትንቢት ውስጥ የመዘግየት ጊዜና የእኩለ ሌሊት ጩኸት

እስቲ ጥናታችንን ከSpiritual Gifts፣ ቅጽ 1፣ ገጽ 195–196 የተወሰደ አንድ ጥቅስ በመጀመር እንጀምር። ከእኩለ ሌሊት ጩኸት ጋር ያለውን ግንኙነት ለመረዳት የመቆያውን ጊዜ እየተመለከትን ነው፤ ምክንያቱም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ብርሃን ልንጥል አንፈልግም፤ ይህን ብናደርግ ከመንገዱ ተንሸራተን ወደ ታች ወዳለው የኃጢአተኞች ዓለም እንወድቃለን።

መልእክት ከሰማይ የመጣውን ብርቱውን መልአክ ለመርዳት ተልከው ነበር፤ እኔም በየስፍራው ሁሉ እንደሚያስተጋባ የሚመስሉ ድምፆችን ሰማሁ፤ “ሕዝቤ ሆይ፣ በኃጢአቶቿ እንዳትካፈሉ ከመቅሠፍቶቿም እንዳትቀበሉ፣ ከእርሷ ውጡ፤ ኃጢአቶቿ እስከ ሰማይ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስቦአል።” ይህ መልእክት ለሦስተኛው መልእክት የተጨመረ እንደ ሆነ ታየኝ፤—አሁን፣ እርሷ ራዕይ 18፣4ን አሁን ጠቅሳለች፣ “ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርሷ . . . ውጡ።” እናም እርሷ፣ “ይህ መልእክት በ1844 የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልአክ መልእክት ጋር እንደተቀላቀለ ሁሉ፣ ለሦስተኛው [የመልአኩ] መልእክት የተጨመረ ሆኖ ከእርሱ ጋር ተቀላቀለ” ትላለች።

ሁለተኛው የመልአክ መልእክት በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር ይደርሳል፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትም በ1844 ዓ.ም. ነሐሴ ወር ከእርሱ ጋር ይቀላቀላል። በዚህ መልእክት ላይ የመንፈስ ይህ መፍሰስ—ከባቢሎን የመውጣት ጥሪ—ሲስተር ዋይት ለሴፕቴምበር 11, 2001 ታሪክ መግለጫ የምትጠቀምበት ታሪክ ነው፤ በዚያም ጊዜ ሦስተኛው የመልአክ መልእክት ከአራተኛው መልአክ ጋር ይቀላቀላል። አራተኛው መልአክ ማለት የራዕይ 18 ኃያሉ መልአክ የሚወርድበት ጊዜ ነው።

“ይህ መልእክት ለሦስተኛው መልእክት እንደ ተጨማሪ ሆኖ ታየ፤ እንዲሁም እንደ 1844 የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልእክት መልእክት ጋር እንደ ተቀላቀለ ከእርሱ ጋር ተቀላቀለ። የእግዚአብሔር ክብር በታገሾቹ፣ በሚጠብቁት ቅዱሳን ላይ ዐረፈ፤—የእግዚአብሔር ክብር በማን ላይ ዐረፈ? ታገሾቹ—ምን? በሚጠብቁት። ታገሾቹ፣ በሚጠብቁት ቅዱሳን። እሺ? በሚጠብቁት ቅዱሳን ላይ፤ ምክንያቱም አሁን ትንቢቱ “የሚጠብቅና ወደ 1335 የሚደርስ ብፁዕ ነው። ራእይ ቢዘገይም፣ ጠብቀው” የሚልበት ታሪክ ውስጥ ነን። የመንፈስ ቅዱስን መፍሰስ የሚቀበሉት ሕዝቦች በሚጠብቁት ቅዱሳን ናቸው።

“ክብር እግዚአብሔር በታገሸነት በሚጠብቁት ቅዱሳን ላይ ዐረፈ፤ እነርሱም ያለ ፍርሃት የመጨረሻውን ጽኑ ማስጠንቀቂያ ሰጡ፣ የባቢሎንን ውድቀት እያወጁ እና የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከእርስዎ እንዲወጡ እየጠፋ፤ ይህም ከእርስዎ አስፈሪ ፍርድ እንዲያመልጡ ነበር።”—እርግጥ ነው፣ ይህ በእኛ ዘመን እና ትውልድ ውስጥ ነው፤ ነገር ግን፣ በእኛ ዘመን እና ትውልድ ያሉት የሚጠብቁ ቅዱሳን፣ እኛ እየተመለከትነው ባለው በሚለር ታሪክ ውስጥ በነበሩት የሚጠብቁ ቅዱሳን አስቀድመው ተመስለው ታይተዋል።

በተጠባባቂዎቹ ላይ የበራው ብርሃን በሁሉም ስፍራ ዘልቆ ገባ፤ በቤተ ክርስቲያናትም ውስጥ ማንኛውም ብርሃን ያላቸው፣ ሦስቱን መልእክቶች ያልሰሙና ያልካዱ ሁሉ፣ ለጥሪው ምላሽ ሰጡ እና ከወደቁት ቤተ ክርስቲያናት ወጡ።” — ይህ ማለት “ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ!” ነው። ይህ ስለ ባቢሎን ቤተ ክርስቲያናት በዘመናችን እና በትውልዳችን ውስጥ፣ በአሜሪካ ውስጥ የእሁድ ሕግ አንዴ ሲመጣ፣ ከእነርሱ ስለሚወጡት ነው። እነርሱ የወደቁት ቤተ ክርስቲያናት፣ የባቢሎን ቤተ ክርስቲያናት ናቸው።

«እነዚህ መልእክቶች ከተሰጡ በኋላ ብዙዎች ወደ ኃላፊነት ዕድሜ ደርሰው ነበር፤ ብርሃኑም በእነርሱ ላይ አበራ፣ ሕይወትን ወይም ሞትን ለመምረጥም ልዩ እድል ተሰጥቶአቸው ነበር።»—አሁን እርሷ የምትናገረው፣ ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ጀምሮ ወደ ኃላፊነት ዕድሜ የደረሱ ሰዎች በዛሬዎቹ ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ እንዳሉ ነው፤ ይህም እውነት ነው። በዛሬዎቹ ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት ያሉት ሰዎች በሚለራይት ታሪክ የሦስተኛው መልእክት መልእክት በደረሰ ጊዜ በሕይወት አልነበሩም። በራሳቸው ዘመን ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት ላደረጉት እምቢተኝነት ኃላፊ አይደሉም፤ ይህም የክርስቶስ ታሪክ የዓለምን ፍጻሜ እንዴት እንደሚያመለክት ብታጠኑ ልብ ልትሉት የሚገባ ቁልፍ ነጥብ ነው፤ ምክንያቱም በትክክል በነቢያዊ መልኩ ኢየሩሳሌም በእ.ኤ.አ. 34 ሊጠፋ ይችል ነበር፣ ሊጠፋም ይገባት ነበር።

ከዳንኤል 8 እና ከዳንኤል 9 ውስጥ ተመልክቶ ከተወሰነው 2300 ዓመታት ውስጥ ለአይሁድ የተቆረጠ 490 ዓመታት የሙከራ ጊዜ ነበረ። እነዚያ 490 ዓመታት በ34 ዓ.ም. በእስጢፋኖስ መወገር ተፈጸሙ። በዚያን ጊዜ ኢየሩሳሌም በትንቢታዊ መልኩ ሊጠፋ ይገባት ነበር፣ ነገር ግን እስከ 70 ዓ.ም. ድረስ አልጠፋችም። በ«ታላቁ ተጋድሎ» ውስጥ ሲስተር ዋይት ስለዚያ ታሪክ ተመሳሳይ ነገር ትናገራለች። እርሷ እንደምትለው፣ ከ34 ዓ.ም. በፊት የክርስቶስንና የደቀ መዛሙርቱን መልእክት ያልሰሙ ሕፃናትና ሌሎችም ነበሩ፣ እግዚአብሔርም በምሕረቱ ከኢየሩሳሌም ጥፋት በፊት ከመልእክቱ ጋር እንዲገናኙ ጊዜ ሰጣቸው። እርሷም፣ ክርስቶስ እንደሚያደርገው ሁሉ፣ የኢየሩሳሌምን ጥፋት የዓለም ፍጻሜን እንደሚያመለክት ትገልጻለች።

ያ ታሪክ እርስዎ ስለምትናገረው ታሪክ በቅድሚያ የሚያመለክት ነው። የእሁድ ሕግ ወደ ዩናይትድ ስቴትስ በሚመጣበት ጊዜ እና መልእክቱ በመጨረሻ ወደ ወደቁት አብያተ ክርስቲያናት በሚደርስበት ጊዜ፣ አሁን በባቢሎን ያሉ የእግዚአብሔር ልጆች አብያተ ክርስቲያናቸው ወይም አባቶቻቸው በ19ኛው ክፍለ ዘመን ስላደረጉት እምቢታ ተጠያቂ አይሆኑም።

እነዚህ መልእክቶች ከተሰጡ በኋላ ብዙዎች ወደ ኃላፊነት ዕድሜ ደርሰው ነበር፤ ብርሃኑም በእነርሱ ላይ አበራ፣ ሕይወትን ወይም ሞትን እንዲመርጡም መብት ተሰጥቶአቸው ነበር። አንዳንዶች ሕይወትን መረጡ፣ ጌታቸውን የሚጠባበቁትንና ትእዛዛቱን ሁሉ የሚጠብቁትን ተከትለውም ቆሙ። ሦስተኛው

መልእክት ሥራውን ለሠራ ነበር፤ ሁሉም በእርሱ ላይ ሊፈተኑ ነበር፤ ውድ የሆኑትም ከሃይማኖታዊ አካላት ተጠርተው ሊወጡ ነበር። አስገዳጅ ኃይል ቅኖቹን ያንቀሳቅሳል፤ የእግዚአብሔርም ኃይል መገለጥ ዘመዶችንና ወዳጆችን በፍርሃትና በመቆጣጠር ይይዛቸዋል። በእነርሱም ላይ የእግዚአብሔር መንፈስ ሥራ እንዳለባቸው የሚሰማቸውን ለመከላከል አይደፍሩም፤ ወይም የሚችሉትም አይደሉም። የመጨረሻው ጥሪ እስከ ድሆች ባሪያዎች ድረስ ይደርሳል፤ በመካከላቸውም ያሉ ቅዱሳን በትሑት ንግግር የተባዛ ደስታቸውን በመዝሙራቸው ያፈሳሉ፤ ይህም በደስታ ሞልቶ ስለሚመጣላቸው ነፃነት ተስፋ ነው። ጌቶቻቸውም ሊከለክሏቸው አይችሉም፤ ምክንያቱም ፍርሃትና ድንጋጤ ዝም አድርጎ ይይዛቸዋል። ታላላቅ ተአምራት ይደረጋሉ፤ ሕሙማን ይፈወሳሉ፤ ምልክቶችና ድንቆችም አማኞቹን ይከተላሉ። እግዚአብሔር በሥራው ውስጥ ነው፤ ውጤቱንም ሳይፈራ እያንዳንዱ ቅዱስ የራሱን ሕሊና እምነት ይከተላል። የእግዚአብሔርንም ትእዛዛት ሁሉ ከሚጠብቁት ጋር ይተባበራል፤ ሦስተኛውንም መልእክት በኃይል በሰፊው ያውጃሉ። ሦስተኛው መልእክት ከእኩለ ሌሊት ጩኸት እጅግ የላቀ ኃይልና ብርታት ይዞ እንደሚዘጋ አየሁ።

በእነዚህ ሁለት አንቀጾች ውስጥ፣ በዓለም መጨረሻ ጊዜ በሚነሳው የእሁድ ሕግ እንደ ታሪካችን ከእኩለ ሌሊት ጩኸት ታሪክ ጋር የነጻጸረችው ለሁለተኛ ጊዜ ነው። ለመጀመሪያ ጊዜ፣ የራእይ 18 ብርቱ መልአክ እንደ እኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልአክ ጋር ተቀላቀለ። እንዲሁም ከሦስተኛው መልአክ ጋር እንደሚቀላቀል ትናገራለች። ምንም እንኳን የእሁድ ሕግ ቀውስ ታሪክን እያቀረበች ብትሆንም፣ የሁለተኛውን መልአክ ታሪክ እንደ መመርኮዥ ነጥብ በግልጽ እየተጠቀመች ነው። እነርሱ ትይዩ ታሪኮች ናቸው።

ከላይ በሆነ ኃይል የተሞሉ የእግዚአብሔር ባሪያዎች፣ ፊታቸው በብርሃን የተበራ እና በቅዱስ መቀደስ የሚያበራ፣ ሥራቸውን ሲፈጽሙ ወጡ፤ ከሰማይም የመጣውን መልእክት አወጁ። በሃይማኖታዊ አካላት ሁሉ ውስጥ ተበትነው የነበሩ ነፍሳት ለጥሪው ምላሽ ሰጡ፤ ውድ የሆኑትም ሰዎች ከተፈረደባቸው ቤተ ክርስቲያናት በፍጥነት ወጡ፤ ይህም ሎጥ ጥፋቷ ከመጣባት በፊት ከሰዶም በፍጥነት እንደ ወጣ ነበር።

ዓለም በመጨረሻዋ ላይ ወይም በሁለተኛው የመልአኩ መልእክት ውስጥ ከባቢሎን የመውጣት ጥሪን በተመለከተ፣ ሎጥ የዚያ ታሪክና የሰዶም ጥፋት ምልክት ነው።

ዳንኤል 11ን በትክክል ካስተዋሉ፣ በቁጥር 41 የሰሜኑ ንጉሥ ወደ ክቡርቱ ምድር ይገባል፣ ብዙዎችም ይወድቃሉ፤ ነገር ግን “እነዚህ ከእጁ ያመልጣሉ፣ ኤዶምና ሞዓብ ከዓሞንም ልጆች ዋነኞቹ።” ሞዓብና ዓሞን የሎጥ ሁለቱ ሴት ልጆች ልጆች ናቸው። የሎጥ ቤተሰብ በእሁድ ሕግ ቀውስ ጊዜ ከጵጵስና እጅ የሚያመልጡትን ይወክላል።

እህት ዋይት ይህንን ምሳሌያዊ ምልክት ትጠቀማለች። የወደቁት ቤተ ክርስቲያናት በሎጥ ተወክለዋል፤ እንዲሁም እንደ ሎጥ ከሰዶም ከጥፋቷ በፊት በፍጥነት እንዲወጣ እንደተደረገ፣ ውድ የሆኑትም ከተፈረደባቸው ቤተ ክርስቲያናት በፍጥነት እንዲወጡ ተደረገ። የእግዚአብሔር ሕዝብ በብዙ ብልጽግና በላያቸው በወረደው እጅግ የከበረ ክብር ተዘጋጅተውና ተበርቷቸው ነበር፤ ይህም የፈተናውን ሰዓት እንዲጸኑ ያዘጋጃቸው ነበር። በሁሉም ስፍራ የብዙ ድምፆች ድምፅ ተሰማ፤ እንዲሁም ሲሉ፡- “የቅዱሳን መታገሥ እዚህ ነው፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁት እነዚህ ናቸው።”

በዓለም ፍጻሜ ጊዜ ከባቢሎን ስለሚደረገው ጥሪ ስትናገር፣ ያንን ጥሪ ለመግለጽ በሚለራውያን ዘመን የነበረውን የሁለተኛው መልአክ መልእክት ታሪክ ትጠቀማለች። የሁለተኛው መልአክ መልእክት ከባቢሎን የመውጣት ጥሪ ነው። እናም ይህ ታሪክ የእሁድ ሕግ ቀውስ ታሪክን ይወክላል።

ኤለን ዋይት ይህን ታሪክ ለመግለጽ ከምትጠቀምባቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማጣቀሻዎች አንዱ የሰዶምና የገሞራ ታሪክ ነው። ይህ የሎጥ ታሪክ ክፍል የሆነውን ከዘፍጥረት 19፣1-11 እናነባለን።

በማታም ሁለቱ መላእክት ወደ ሶዶም መጡ፤ ሎጥም በሶዶም በር ተቀምጦ ነበር። ሎጥም ባያቸው ጊዜ ሊቀበላቸው ተነሣ፤ ፊቱንም ወደ ምድር አዘንብሎ ሰገደ። እርሱም፡- እነሆ አሁን፣ ጌቶቼ ሆይ፣ እባካችሁ ወደ ባሪያችሁ ቤት ግቡ፤ ሌሊቱንም እደሩ፣ እግራችሁንም ታጠቡ፣ እናንተም ማለዳ በማለዳ ተነሥታችሁ መንገዳችሁን ትሄዳላችሁ አላቸው። እነርሱም፡- አይደለም፤ ነገር ግን ሌሊቱን በአደባባይ እናድራለን አሉ። እርሱም እጅግ አጥብቆ ለመናቸው፤ እነርሱም ወደ እርሱ ገቡ፣ ወደ ቤቱም ገቡ፤ እርሱም ግብዣ አዘጋጀላቸው፣ ቂጣም ጋገረላቸው፣ እነርሱም በሉ። ገናም ሳይተኙ፣ የከተማይቱ ሰዎች፣ የሶዶም ሰዎች ሁሉ፣ ሽማግሌዎችና ወጣቶች፣ ከየአቅጣጫው ያሉ ሕዝብ ሁሉ፣ ቤቱን ከበው ቆሙ። ሎጥንም ጠርተው፡- በዚች ሌሊት ወደ አንተ የመጡት ሰዎች የት ናቸው? እናውቃቸው ዘንድ ወደ ውጭ አውጣልን አሉት። ሎጥም ወደ እነርሱ በሩን አልፎ ወጣ፣ በሩንም ከኋላው ዘጋ፤ እንዲህም አለ፡- እባካችሁ፣ ወንድሞቼ ሆይ፣ እንዲህ ያለ ክፋት አታድርጉ። እነሆ፣ ወንድ ያለወቁ ሁለት ሴት ልጆቼ አሉኝ፤ እባካችሁ ወደ ውጭ አውጣቸዋለሁ፣ በዓይናችሁም መልካም የሆነውን በእነርሱ ላይ አድርጉ፤ ለእነዚህ ሰዎች ግን ምንም አታድርጉ፣ ስለዚህ ነውና በጣሪያዬ ጥላ ሥር የገቡት። እነርሱም፡- ወደ ኋላ በል አሉ። እንደገናም፡- ይህ አንድ እንግዳ ሊቀመጥ መጣ፣ አሁንም ፈራጅ ሊሆንብን ይፈልጋል፤ አሁን ከእነርሱ ይልቅ በአንተ ላይ የከፋ እናደርጋለን አሉ። በሰውየውም በሎጥ ላይ እጅግ ተጫኑ፣ በሩንም ሊሰብሩ ቀረቡ። እነዚያ ሰዎች ግን እጃቸውን ዘርግተው ሎጥን ወደ እነርሱ ወደ ቤቱ ውስጥ አስገቡት፣ በሩንም ዘጉት። በቤቱም ደጅ ያሉትን ሰዎች፣ ታናናሾችንም ታላላቆችንም፣ በዕውርነት መቁአቸው፤ ስለዚህም ደጁን ለማግኘት ራሳቸውን አደከሙ።

በደረጃ የሚገለጥ ፈተናና የመዘግየት ዘመን

እኅት ኋይት በክርስቶስ ዘመንና በሚለራውያን ዘመን ስለነበረ ቀስ በቀስ የሚገለጥ የፈተና ሂደት ትናገራለች፤ ይህም ለእኛ ያለ ቀስ በቀስ የሚገለጥ የፈተና ሂደትን ያሳያል። በEarly Writings ገጽ 259 እንዲህ ትላለች፡-

"የዮሐንስ መጥምቁን መልእክት ሊቀበሉ ያልፈለጉ ሰዎች ከኢየሱስ ትምህርቶች ሊጠቀሙ አልቻሉም፤ እንዲሁም በላይ ባለው መቅደስ ውስጥ ከክርስቶስ አገልግሎት ሊጠቀሙ አልቻሉም።" ከዚያም እንዲህ ትላለች፡- "የመጀመሪያውን የመልአኩን መልእክት ያልተቀበሉ ሰዎች ከሁለተኛው የመልአኩ መልእክት ሊጠቀሙ አልቻሉም፤ እንዲሁም ከእኩለ ሌሊት ጩኸት ሊጠቀሙ አልቻሉም።"

በ"Early Writings," 259 ውስጥ ባለው በዚያ ክፍል፣ በክርስቶስ ዘመን በሩ በተዘጋበት ጊዜ፣ አይሁድ በፍጹም ጨለማና በዕውርነት ውስጥ ነበሩ።

የሚለራውያን የሁለተኛው መልአክ ታሪክ የሎጥ ታሪክ ነው። ሁለቱ መላእክት ወደ ከተማዬቱ ይመጣሉ (ሰኔ 1842)፣ የሁለተኛው መልአክ መልእክት ይደርሳል፣ ሎጥም አንድ ሌሊት እንዲያድሩ ያቆያቸዋል (የመቆየት ዘመን)። ከዚያም ፍርድ ይሆናል፣ ከዚያም አንድ በር ይዘጋል (ጥቅምት 22፣ 1844)።

ከዚህን በአንድ ላይ ከማጠናከራችን በፊት፣ የመዘግየት ጊዜ ከሚለራዊት ታሪክ ጋር የሚጣጣም ሌላ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ታሪክ እንመለከታለን።

ሙሴ፣ መቅደሱ፣ እና የመቆያ ጊዜ

ቀጣዩ ታሪክ ሙሴ ስለ መቅደሱ አሠራር እና ስለ ሕጉ መመሪያዎችን መቀበሉ ነው።

በሰባተኛው ቀን፣ እርሱም ሰንበት በነበረው ቀን፣ ሙሴ ወደ ደመናው እንዲወጣ ተጠራ። ጥቅጥቅ ያለው ደመና በእስራኤል ሁሉ ፊት ተከፈተ፣ የጌታም ክብር እንደሚበላ እሳት ተገለጠ። "ሙሴም ወደ ደመናው መካከል ገባ፣ ወደ ተራራውም ወጣ፤ ሙሴም በተራራው ላይ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ነበረ።" አባቶችና ነቢያት፣ 313, 314.

የአርባው ቀን ተራራው ላይ መቆየት ስድስቱን የዝግጅት ቀናት አያካትትም።

በዚህ ታሪክ ውስጥ፣ ሙሴ ቤተ መቅደሱን ስለ መሥራት መመሪያ ሲቀበል 46 ቀናት አሳለፈ፤ ይህም እ.ኤ.አ. ከ1798 እስከ 1844 ድረስ ጌታ ያስነሣውን የሚለራይት ቤተ መቅደስ ከሚያመለክቱት 46 ዓመታት፣ እንዲሁም በዮሐንስ 2፣20 የተጠቀሰውን ሄሮድስ ቤተ መቅደሱን በድጋሚ ከሠራባቸው 46 ዓመታት፣ እንዲሁም የሰው ቤተ መቅደስ 46 ክሮሞዞሞች ጋር ትይዩ ነው። በስድስቱ ቀናት ውስጥ ኢየሱስ ከሙሴ ጋር ነበር፤ ሁለቱም ከሰማይ የወረደውን መና በሉ ከተራራውም የወረደውን ፈሳሽ ወንዝ ጠጡ። ኢየሱስ ከሙሴ ጋር ወደ ደመናው አልገባም፤ ነገር ግን ሙሴ እስኪመለስ ሲጠብቅ በውጭ ቆይቶ በየቀኑ እየበላ እየጠጣ ነበር፤ ሙሴ ግን በአርባው ቀናት ጾም አደረገ።

በተራራው ላይ በቆየበት ጊዜ ሙሴ፣ መለኮታዊ ህልውናው በልዩ ሁኔታ የሚገለጥበት መቅደስ እንዲሠራ መመሪያዎችን ተቀበለ። “በመካከላቸውም እኖር ዘንድ መቅደስ ይሠራልኝ” (ዘፀአት 25:8) የእግዚአብሔር ትእዛዝ ነበር።

የመቅደሱ ሕንፃ ከቁጥር 46 ጋር የተያያዘ መሆኑን የምናገኘው በዚህ ስፍራ ነው።

ከዘፀአት እናነባለን፣ በዚህም ታሪክ ውስጥ የመዘግየት ጊዜን እንመለከታለን፤ ይህም በክርስቶስ ዘመን፣ በሚለራውያን ዘመን፣ እንዲሁም በዓለም መጨረሻ ያለውን የመዘግየት ጊዜ ቀድሞ የሚያመለክት ነው። የመዘግየት ጊዜው የእኩለ ሌሊት ጩኸት እንዲታወጅ እና ሁለት የአምላኪዎች ወገኖችን እንዲያመነጭ የሚያስችል ሁኔታን ያመጣል። የመዘግየት ጊዜው ባይኖር፣ ጌታ በእኩለ ሌሊት ጩኸት ሊፈጽመው የሚፈልገው ነገር እንዲፈጸም በዚያ ታሪክ ውስጥ ያስፈልጉት ተለዋዋጮች በስፍራቸው አይኖሩም ነበር። የመዘግየት ጊዜው ምንን እንደሚወክል ማየት አለብን።

እርሱም ለሙሴ እንዲህ አለው፡— አንተና አሮን፣ ናዳብና አቢሁ፣ ከእስራኤልም ሸማግሌዎች ሰባ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ውጡ፤ ከሩቅም ስገዱ። . . . ሙሴም ከደሙ እኩሉን ወስዶ በጽዋዎች ውስጥ አኖረው፤ ከደሙም እኩሉን በመሠዊያው ላይ ረጨው። የቃል ኪዳንንም መጽሐፍ ወስዶ በሕዝቡ ፊት አነበበው፤ እነርሱም፡— እግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ እናደርጋለን፣ እንታዘዛለንም አሉ። ሙሴም ደሙን ወስዶ በሕዝቡ ላይ ረጨው፡— እነሆ፣ እግዚአብሔር በእነዚህ ቃላት ሁሉ ላይ ከእናንተ ጋር ያደረገው የቃል ኪዳን ደም ይህ ነው አለ። ዘጸአት 24:1፣ 6-8።

ይህ የ46 ቀናት ዘመን፣ ይህ የመቄያ ጊዜ፣ ጌታ ከአንድ ሕዝብ ጋር ቃል ኪዳን የሚገባበት ጊዜ ነው።

ጌታ በዚህ ታሪክ ከሚለራውያን ጋር ቃል ኪዳን ገባን? አዎ።

በክርስቶስ ዘመን በጴንጤቆስጤ ቀን ከክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ጋር ቃል ኪዳን ገባን? አዎን።

ስለዚህ፣ ይህ የመዘግየት ጊዜ ጌታ ከአንድ ሕዝብ ጋር ወደ ቃል ኪዳን ሲገባ ከሚታዩ መለያ ምልክቶች አንዱ ነው።

እግዚአብሔርም ለሙሴ፡ ወደ ተራራው ወደ እኔ ውጣ በዚያም ቆይ፤ አንተም እንድታስተምራቸው የጻፍሁትን የድንጋይ ጽላቶች፣ ሕግንና ትእዛዛትን እሰጥሃለሁ አለው። ሙሴም ከአገልጋዩ ከኢየሱስ ጋር ተነሣ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወጣ። ለሸማግሌዎቹም፡ ወደ እናንተ እስክንመለስ ድረስ በዚህ ቆይልን፤ እነሆም አሮንና ሉር ከእናንተ ጋር አሉ፤ ማንም ሰው ጉዳይ ቢኖረው ወደ እነርሱ ይምጣ አላቸው። ሙሴም ወደ ተራራው ወጣ፤ ደመናም ተራራውን ሸፈነው። የእግዚአብሔርም ክብር በሲና ተራራ ላይ አረፈ፤ ደመናውም ስድስት ቀን ሸፈነው፤ በሰባተኛውም ቀን ከደመናው መካከል ለሙሴ ጠራው። የእግዚአብሔርም ክብር በእስራኤል ልጆች ዓይን በተራራው ራስ ላይ እንደሚበላ እሳት ይታይ ነበር። ሙሴም ወደ ደመናው መካከል ገባ፣ ወደ ተራራውም ወጣ፤ ሙሴም በተራራው ላይ አርባ ቀንና

አርባ ሌሊት ነበረ። ዘፀአት 24፡12-18።

በሙሴ ታሪክ ውስጥ የመቆየት ዘመን እንመለከታለን። በዚህ ዘመን ሁለቱ ሰሌዳዎች ቃል ኪዳንን ያመለክታሉ፤ ጌታም ወደ ቃል ኪዳን እየገባ ሙሴን ቤተ መቅደሱን ስለ መሥራት መመሪያ እየሰጠው ነው።

ከ1798 እስከ 1844 ባሉት 46 ዓመታት ጌታ ከዘመናዊቱ እስራኤል ጋር በቃል ኪዳን ውስጥ ሊገባ እንዲችል የሚለራይትን ቤተ መቅደስ ሲያነሣ ነበር።

刚才我们所读到的关于摩西以及七十位长老等候的那段时期,在圣经历史中被称为五旬节——即逾越节之后五十天.主吩咐以色列要永远纪念五旬节.在新约中,五旬节乃是早期基督教会所注重的内容,为要纪念这一段历史.我们发现,在基督时代的五旬节、米勒派的历史中,以及在世界末了之时,都有同样的要素出现;这些要素还将再次重演.

ዴንጤቆስጤና በአዲስ ኪዳን ያለው የመቆየት ዘመን

በኤማሁስ መንገድ ታሪክ ውስጥ ከሉቃስ 24፡44-52 አንጻር ዴንጤቆስጤን እንመልከት።

ከዚህ በፊት በሉቃስ ውስጥ፣ ከኢየሱስ ጋር የሚሄዱት ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ከእነርሱ ጋር እንዲቆይ ይለምኑታል። መጽሐፍ ቅዱስ “እንዲቆይ” የሚለውን ቃል ይጠቀማል። በዚያ ስፍራ የቆይታ ጊዜ ተለይቶ ተመልክቶአል፤ ነገር ግን በዚህ ታሪክ ውስጥ ሌላ የቆይታ ጊዜ ላይ ምልክት ማድረግ እንፈልጋለን።

እርሱም [ኢየሱስ] እንዲህ አላቸው፤ ከእናንተ ጋር ሳለሁ የተናገርሁላችሁ ቃላት እነዚህ ናቸው፤ ስለ እኔ በሙሴ ሕግና በነቢያት እንዲሁም በመዝሙራት የተጻፈው ሁሉ ሊፈጸም ይገባል። ከዚያም መጻሕፍትን እንዲያስተውሉ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው። እንዲሁም አላቸው፤ ክርስቶስ መከራ እንዲቀበልና በሦስተኛው ቀን ከሙታን እንዲነሣ፣ እንዲሁም በስሙ ንስሐና የኃጢአት ስርዮት ለአሕዛብ ሁሉ ከኢየሩሳሌም ጀምሮ እንዲሰበክ፣ እንዲህ ተጽፎአል። እናንተም የእነዚህ ነገሮች ምስክሮች ናችሁ። እነሆም፣ እኔ የአባቴን ተስፋ በላያችሁ እልካለሁ፤ ነገር ግን ከላይ በሚመጣ ኃይል እስክትለበሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆይ።

የመቆየት ዘመን በኃይል ለመታጠቅ በኢየሩሳሌም እንዲቆይ በተሰጠው ትእዛዝ ይለያል። ለሚለራውያንም የመልእክቱ ኃይል መስጠት የሚፈጸምበት ቦታ ይህ ነው።

መቆየት ማለት መጠበቅ ማለት ነው። “የሚጠብቅ ሰው ብፁዕ ነው።” ምንን ይጠብቃል? ኃይልን መቀበልን።

የመካከለኛ ሌሊት ጩኸት ኃይል መሰጠቱን በትክክል ልትረዱ አትችሉም፤ እነርሱ ያን ኃይል እንዲጠብቁ የታዘዙበትን የመዘግየት ጊዜ ካልተረዱት በቀር። ይህ የታሪኩ ክፍል ነው። ከኋላችሁ የተቋቋመው ብርሃን መብራቱን እንዲቀጥል፣ ታሪኩን በሙሉ ልትረዱ ይገባችኋል።

ገና ይህ ወዳት እንደሚያመራ ላታይ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን ነገ ግልጽ ይሆናል።

ሦስቱ ትንቢቶችና የመዘግየቱ ጊዜ

ሦስት ትንቢቶች ሚሊራውያንን ወደ ስሕተተኛ ግንዛቤ መሩአቸው፤ ይህም የቆይታውን ዘመንና የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ አስከተለ። እነዚህ ትንቢቶች ዊልያም ሚሊር የተሰጠው የመነሻ ነጥብ ናቸው ብሎ የተናገረባቸው እነዚያው ሦስቱ ናቸው፤ 1335፣ 2520 እና 2300 ቀናት።

የመዘግየቱ ጊዜ የእኩለ ሌሊት ጩኸት የተወሰነ ክፍል እንደሆነ ከተረዳህ፣ የመዘግየቱን ጊዜ ያመጣው ምን እንደሆነ መጠየቅ ያስፈልግሃል። ይህን ያመጡት እነዚህ ሦስት የዘመን ትንቢቶች ነበሩ፤ 1335፣ 2520 እና

2300::

እናንተ የ2520 እና የ1335 ትንቢትን ካልተቀበላችሁ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን እየካዳችሁ ነው፤ ከመንገዱም ወደ ታች ወዳለው ክፉ ዓለም ትወድቃላችሁ።

ይህ ሁሉ የሚያመራን ወደዚያ ነው።

ከላይ ያለውን ኃይል እስኪቀበሉ ድረስ መጠበቅ ስለሚገባቸው ይቆያሉ፤ በሚለር እንቅስቃሴ ታሪክም ያ ኃይል የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበር።

ነገር ግን ከላይ በሚመጣ ኃይል እስክትለበሱ ድረስ በኢየሱሳም ከተማ ቆይ። እርሱም እስከ ቢታንያ ድረስ ወደ ውጭ አወጣቸው፤ እጆቹንም አንሥቶ ባረካቸው። እንዲህም ሆነ፤ ሲባርካቸው ከእነርሱ ተለዩ፣ ወደ ሰማይም ተወሰደ። እነርሱም ሰግደውለት በታላቅ ደስታ ወደ ኢየሱሳም ተመለሱ። ሉቃስ 24:44-52።

ቤታንያ ከኢየሱሳም ውጭ ወደ አንድ ማይል ከግማሽ ያህል የምትርቅ የኢየሱሳም አቅራቢያ ከተማ ናት። በኢየሱስ ዘመን ሰዎች ሁሉንም በእግር ስለሚጓዙ ይህ ከፍተኛ ርቀት ነበር።

ቤተ-ንያ ማለት “የድሆች ቤት” ማለት ነው።

በጣም የሚወደው የኢየሱስ መኖሪያ ቦታ አልዓዛር፣ ማርያም እና ማርታ የሚኖሩበት ቢታንያ ነበረች።

የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ለመግለጽ እህት ዋይት የተጠቀመችው ታሪክ የድል ግቢያ መሆኑን ማስተዋል ይገባል።

ኢየሱስ ለክብር መግቢያው ወደ ኢየሱሳም ከመግባቱ በፊት፣ በቤተንያ ማለትም በድሆች ቤት ቆይቶ ነበር። ልክ እንደ እኩለ ሌሊት ጩኸት በፊት የሚኖር የመቆየት ዘመን እንዳለ፣ ለክብር መግቢያውም በፊት የሚቀድም የመቆየት ዘመን አለ። እነዚህ ታሪኮች ተመሳሳይ ናቸው፤ ነገር ግን እኛ አሁንም ከሉቃስ 24:44-52 ጋር እየተገናኘን ነን። በኢየሱሳምም እየተጠበቅንና እየቆየን ነን።

በ“Early Writings” ገጽ 247 ላይ፣ ስለ ሚሊራይት ታሪክ በመናገር፣ እህት ዋይት እንዲህ ትላለች፡-

ተስፋ የቆረጡት ሰዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ የተረዱት ነገር እነርሱ በመዘግየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ እና የራእይን ፍጻሜ በትዕግሥት መጠበቅ እንዳለባቸው ነበር። በ1843 ጌታቸውን እንዲጠባበቁ ያመራቸው ያው ማስረጃ፣ በ1844 ደግሞ እርሱን እንዲጠብቁ አስጠበቃቸው።

በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጊዜ፣ ሚሊራይትን የመጽሐፍ ቅዱስ ግንዛቤያቸው ተከፈተ።

“በተስፋ መቁረጥ የተጎዱት” ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ጀምሮ ከቅዱሳት መጻሕፍት እንዲህ አይ፤ እነርሱ በመዘግየት ጊዜ ውስጥ እንዳሉ፤ እና ጌታ በ1843 እንደሚመለስ እንዲተነብዩ የመራቸው ያው ማስረጃ አሁን 1844 መሆኑን አረጋገጠ።

ጌታ ለእነርሱ ምን አድርጎ ነበር? ማስተዋላቸውን ከፈተላቸው። ይህ ከደቀ መዛሙርቱ ታሪክ ጋር የሚመሳሰል ታሪክ ነው።

የያዕቆብ የመቆየት ዘመን እና ኪዳኑ

በያዕቆብ ታሪክ ውስጥ የመቆየት ዘመን አለ። ይህ የመቆየት ዘመን ብዙ ትንቢታዊ እውነቶችን ያበራል፤ ሆኖም እኛ ከእነርሱ መካከል ጥቂቶቹን ብቻ እንዳስነካ።

ዘፍጥረት 28 ከቁጥር 10 ጀምሮ፣ የያዕቆብ ታሪክ የዓለምን ፍጻሜ አስቀድሞ እንደሚያመለክት ያሳያል። የያዕቆብ ልጆችም በዓለም ፍጻሜ ዘመን ያሉትን 144,000 ይወክላሉ።

ያዕቆብ ከአራት ሴቶች—ከሁለት ሚስቶች፣ ራሔልና ልያ፣ እና ከሁለት ቁባቶች—ልጆች ነበሩት። ለሚስቶቹም ሙሥራት ነበረበት፤ ለልያ 2520 ቀናት እና ለራሔል 2520 ቀናት። በያዕቆብ ታሪክ ውስጥ፣ ሰሜናዊውንና ደቡባዊውን መንግሥታት የሚወክሉ ሁለቱንም 2520ዎች እናያለን።

ያዕቆብ የሚለራይት ታሪክንና የ144,000ዎቹን የሚወክል ምልክት ነው። ታሪኩ በዓለም መጨረሻ ለእኛ ብርሃን ሊሰጥ ይገባል።

ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ወጥቶ ወደ ካራን ሄደ። ፀሐይም ስለ ጠለቀች በአንድ ስፍራ ደርሶ በዚያ ሌሊቱን አደረ፤ ከዚያም ስፍራ ድንጋዮችን ወስዶ ራሱ ስር አኖራቸውና በዚያ ስፍራ ተኛ። ሕልምም አየ፤ እነሆም፡ መሰላል በምድር ላይ ቆሞ ነበር። ራሱም እስከ ሰማይ ደደርሰ ነበር፤ እነሆም፡ የእግዚአብሔር መላእክት በእርሱ ላይ ይወጡና ይወርዱ ነበር። እነሆም፡ እግዚአብሔር በላይ ቆሞ እንዲህ አለ፤ እኔ የአባትህ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅም አምላክ የሆንሁ እግዚአብሔር ነኝ፤ የተኛህባትን ምድር ለአንተና ለዘርህ እሰጣለሁ። ዘርህም እንደ ምድር ትቢያ ይሆናል፤ ወደ ምዕራብም፣ ወደ ምሥራቅም፣ ወደ ሰሜንም፣ ወደ ደቡብም ትስፋፋለህ፤ በአንተና በዘርህም የምድር ወገኖች ሁሉ ይባረካሉ። እነሆም፡ እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ ወደምትሄድበትም ስፍራ ሁሉ እጠብቅሃለሁ። ወደዚህም ምድር እመልስሃለሁ፤ የነገርሁህን እስካደርግ ድረስ አልተውህምና። ዘፍጥረት 28፡10-15።

ጌታ ከያዕቆብ ጋር ቃል ኪዳን ይገባል። ጌታ ከሙሴና ከእስራኤል ጋር ቃል ኪዳን በሚገባበት ጊዜ የመቄዮት ዘመን አለ፤ ከያዕቆብ ጋር ቃል ኪዳን በሚገባበት ጊዜም የመቄዮት ዘመን አለ፤ በሚለራውያን ታሪክ ከዘመናዊቷ እስራኤል ጋር ቃል ኪዳን በሚገባበት ጊዜም የመቄዮት ዘመን አለ፤ በጴንጤቆስጤም ከክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ጋር ቃል ኪዳን በሚገባበት ጊዜ የመቄዮት ዘመን አለ።

በዚህ ታሪክ ውስጥ፣ በመዘግየቱ ወቅት፣ ጌታ የሕዝቡን ማስተዋል ለቃሉ ይከፍታል፤ ይህም መላእክት የሚወጡበትና የሚወርዱበት በመሰላሉ ተመስሎአል—ይህ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው መገናኛ ምልክት ነው።

ያዕቆብም ከእንቅልፍ ነቃና፣ “በእርግጥ እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ አለ፤ እኔም ይህን አለውቅሁም” አለ። ፈራም፡ “ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራል! ይህ ከእግዚአብሔር ቤት በቀር ሌላ አይደለም፤ ይህም የሰማይ ደጅ ነው” አለ። ዘፍጥረት 28፡16-17።

በእኩለ ሌሊት ጩኸት፣ የሚለራውያን ድንግልናዎች ከእንቅልፋቸው ይነቃሉ እና የእግዚአብሔር ቤት ይሆናሉ። ከእነርሱም ጋር ቃል ኪዳን ይገባል። ዘመናዊ እስራኤልም ያደርጋቸዋል።

ያዕቆብም በማለዳ ተነሣ፡ ራሱን የተደገፈበትንም ድንጋይ ወስዶ ሐውልት አድርጎ ቆመው፡ በራሱም ላይ ዘይት አፈሰሰበት። የዚያንም ስፍራ ስም ቤተ-ኤል ብሎ ጠራው፤ ነገር ግን የዚያች ከተማ የቀድሞ ስም ሎዛ ነበረ። ዘፍጥረት 28፡18-19።

“ሉዝ” ተለውጧል። ሚለራውያን በ1798 ዓ.ም. የእግዚአብሔር ሕዝብ አልነበሩም። የሚለራውያን ታሪክ፣ እርሱ ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን እንዴት እንደሚገባ እና “ሉዝ” ከሆኑ ወደ “ቤቴል” በመለወጥ የእርሱ ሕዝብ እንዴት እንደሚያደርጋቸው የሚያሳይ ታሪክ ነው።

ያዕቆብም ስእለት ተሳለ፤ እንዲህም አለ፤ እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ቢሆን፡ በምሄድበትም በዚህ መንገድ ቢጠብቀኝ፡ የምበላውንም እንጂራ የምለብሰውንም ልብስ ቢሰጠኝ፡ በሰላምም ወደ አባቴ ቤት እንድመለስ፤ ያን ጊዜ እግዚአብሔር አምላኬ ይሆናል፤ ምሰሶ አድርጌ ያቆምሁትም ይህ ድንጋይ

የእግዚአብሔር ቤት ይሆናል፤ ከምትሰጡኝም ሁሉ እኔ አስራትን ፈጽሜ እሰጥሃለሁ። ዘፍጥረት 28፥20-22።

ቃል ኪዳን መግባት የያዕቆብ ስእለት ነው። እርሱ እግዚአብሔርን በመንገዱ—በአሮጌው መንገድ—እንዲጠብቀው እና የሚበላውን እንጀራ እንዲሰጠው ይለምናል። ሚሊራውያን የራሳቸውን እንጀራ ሊበሉ እንጂ ወደ ፕሮቴስታንታዊ ሞኝነት እንዳይመለሱ ይገባል።

እግዚአብሔር የሚሰጠንን እንጀራ መብላታችንን ከቀጠልን፣ እርሱ ቃል ኪዳንን ከእኛ ጋር ይጠብቃል። በያዕቆብ ስእለት ውስጥ ያለው እንጀራና ልብስ ኤሊን ዋይት የዘመናት ዓለት—የቀድሞው መንገዶችና እንጀራው ብላ የምትጠራቸውን በ1843 ቻርቱ ላይ ያሉትን እውነቶች ያመለክታሉ።

ያዕቆብ በሌሊት ራዕይ ያየው መሰላል፣ መሠረቱ በምድር ላይ የተቀመጠ እና ከፍተኛው ደረጃው እስከ ሰማያት ከፍተኛ ክፍል የሚደርስ፤ እግዚአብሔር ራሱ በመሰላሉ ላይ ከፍ ብሎ ያለ፣ ክብሩም በእያንዳንዱ ደረጃ ላይ የሚያበራ፤ መላእክትም በዚህ የሚያበራ ብርሃን ባለው መሰላል ላይ ወደ ላይ እየወጡና ወደ ታች እየወረዱ ያሉ፣ በዚህ ዓለምና በሰማያዊ ስፍራዎች መካከል ዘወትር የሚጠበቅ ግንኙነት ምልክት ነው። እግዚአብሔር ፈቃዱን የሚፈጽመው ከሰማያዊ መላእክት አገልግሎት በኩል ከሰብዓዊ ፍጥረት ጋር በማያቋርጥ ግንኙነት ነው። ይህ መሰላል ከዚህች ምድር ነዋሪዎች ጋር ቀጥተኛና አስፈላጊ የሆነ የመገናኛ መስመር መኖሩን ያሳያል። መሰላሉ ለያዕቆብ ምድርንና ሰማይን አንድ ላይ የሚያስተሳስር የዓለም አዳኝን ይወክል ነበር። ማንኛውም ሰው የእውነትን ማስረጃና ብርሃን አይቶ እውነትን የሚቀበል፣ በኢየሱስ ክርስቶስም ያለውን እምነት እየተናዘዘ፣ በቃሉ ከፍተኛ ትርጉም ሚስጦናዊ ነው። እርሱ የሰማይ ሀብቶች ተቀባይ ነው፤ የተቀበለውንም ለሌሎች ማካፈልና የተቀበለውን ማስፋፋት ግዴታው ነው። “Fundamentals of Christian Education,” 270.

በመቆየት ዘመን ውስጥ ማስተዋለቸውን ሲከፍትላቸው፣ መላእክትን በመሰላሉ ላይ ወደ ላይና ወደ ታች በመላክ ይህን ያደርጋል።

እውነትን ከተቀበላችሁ፣ ለሌሎች የመካፈል ኃላፊነት አለባችሁ። ኃላፊነታችሁን ብትፈጽሙ፣ መሰላሉ—የመገናኛው መንገድ—ትሆናላችሁ። እኛ ያ መንገድ እንድንሆን ተጠርተናል።

“መሰላሉ ክርስቶስን ይወክል ነበር፤ እርሱ በሰማይና በምድር መካከል ያለው የመግባቢያ መስመር ነው፣ መላእክትም ከወደቀው የሰው ዘር ጋር በማያቋርጥ ግንኙነት እየተመላለሱ ይወጣሉ ይወርዳሉ። ክርስቶስ ለናትናኤል የተናገረው ቃል ከመሰላሉ ምሳሌ ጋር የተስማማ ነበር፤ እንዲህ ሲል፣ ‘እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ከዚህ በኋላ ሰማይ ተከፍቶ የእግዚአብሔርንም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ።’ በዚህ ስፍራ አዳኙ በሰማይና በምድር መካከል መግባባትን የሚያስችል ምሥጢራዊው መሰላል እርሱ ራሱ መሆኑን ያስረዳል።” Review and Herald, November 11, 1890.

ያዕቆብ የመዘግየት ዘመን አለው፤ በዚያም ይዘገያል እና ስለ መሰላሉ ሕልም ያያል፤ ይህም በመዘግየት ዘመን ጌታ ለሕዝቡ የቃሉን ማስተዋል እየከፈተላቸው መሆኑን ይወክላል። በዚህ ታሪክ ውስጥ ጌታ ከሕዝቡ ጋር ወደ ኪዳን እየገባ ነው፤ ከሉዝ ወስዶ ቤቴል—የእግዚአብሔር ቤት—እያደረጋቸው ነው።

በደረጃው ላይ የሚወጡና የሚወርዱ መላእክት የሚወክሉት የመገናኛ መስመር፣ እርሱም ክርስቶስ ሲሆን፣ በዘካርያስ መጽሐፍ ውስጥም እንዲሁ ተወክሎ ይገኛል። እህት ዋይት ስለዚህ በReview and Herald, July 20, 1897 አስተያየት ሰጥታለች፣ ምንም እንኳን የተለየ ምልክት ተጠቅማለች።

በምድር ሁሉ ጌታ አጠገብ የሚቆሙት የተቀቡት እነዚህ፣ ቀድሞ ለሰይጣን እንደ ሸፋኝ ኪሩብ የተሰጠውን ስፍራ ይይዛሉ። በዙፋኑም ዙሪያ በሚከበቡት ቅዱሳን ፍጥረታት።

“ቅዱሳን ፍጥረታት” ምንድር ናቸው? መላእክት ናቸው። “ጌታ ዙፋኑን በሚከብቡት ቅዱሳን ፍጥረታት አማካይነት ከምድር ነዋሪዎች ጋር የማያቋርጥ ግንኙነት ያደርጋል።” ያ መሰላል ነው። ብቻ፣ እዚህ ሲስተር ዋይት መሰላሉን እንደ ምልክቱ ልትጠቀም አትሄድም።

ወርቃማው ዘይት እግዚአብሔር የአማኞችን መብራቶች እንዳይብለጡና እንዳይጠፉ በሚያበቃቸው ጸጋ ይወክላል። ይህ ቅዱስ ዘይት በእግዚአብሔር መንፈስ መልእክቶች ከሰማይ ባይፈስስ ኖሮ፣ የክፋት ኃይላት በሰዎች ላይ ሙሉ ቁጥጥር ባላቸው ነበር።

እግዚአብሔር የሚላክልንን መግለጫዎች በማንቀበል ጊዜ ክብሩ ይነቀፋል። እንዲሁም ወደ ነፍሳችን አፍስሶ በጨለማ ውስጥ ላሉት እንዲደርስ የሚፈልገውን ወርቃማ ዘይት እንክዳለን። “እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ሊገናኙት ውጡ” የሚለው ጥሪ በሚመጣ ጊዜ፣ ቅዱሱን ዘይት ያልተቀበሉ፣ የክርስቶስን ጸጋ በልባቸው ያልጠበቁ ሰዎች፣ እንደ ሰነፍ ድንግልናት፣ ጌታቸውን ለመገናኘት ዝግጁ እንዳልሆኑ ያገኙታል። ዘይቱን ለማግኘት በራሳቸው ውስጥ ኃይል የላቸውም፣ ሕይወታቸውም ይፈርሳል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ ከተለመነ፣ እኛም ሙሴ እንዳይረገው፣ “ክብርህን አሳዩኝ” ብለን ከተማጸንን፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ውስጥ ይፈስሳል። በወርቃማው ቱቦዎች አማካይነት ወርቃማው ዘይት ወደ እኛ ይተላለፋል። “በኃይል አይደለም፣ በብርታትም አይደለም፣ ነገር ግን በመንፈሴ ነው፣ ይላል የሠራዊት ጌታ።” የጽድቅ ፀሐይ የሆነውን ደማቅ ጨረሮች በመቀበል የእግዚአብሔር ልጆች በዓለም ውስጥ እንደ ብርሃኖች ያበራሉ። Review and Herald, July 20, 1897.

በያዕቆብ ታሪክ ውስጥ የሚለር እንቅስቃሴ ታሪክ አለን። የመቄዮት ዘመን አለ፤ እርሱም በሰማይና በምድር መካከል ያለውን ግንኙነት የሚወክል መሰላል ያያል።

ዘካርያስ ስለ ሁለት የወርቅ ቱቦዎች ይነግረናል። መሰላል ሁለት ዋና ጎን አሞሌዎች አሉት፤ ነገር ግን ዘካርያስ እነርሱን ሁለት የወርቅ ቱቦዎች ብሎ ይጠራቸዋል።

ከሰማይ መሰላል የሚወርዱትን መልእክቶች ልንቀበል እና ለሌሎች ልናስተላልፋቸው ይገባናል። እንዲህ ብናደርግ፣ የመሰላሉ ክፍል፣ የመግባቢያውም ሂደት ክፍል እንሆናለን።

እህት ዋይት ይህንን ከአሥሩ ደናግል ምሳሌ ጋር ያያይዛሉ።

በሚለራዊያን ታሪክ ውስጥ፣ የአሥሩ ደናግል ምሳሌን እየፈጸሙ ነበር። የያዕቆብ የመዘግየት ጊዜ የማቴዎስ 25 እና የዕንባቆም 2 የመዘግየት ጊዜ ነው፤ “ራእዩ ቢዘገይም ጠብቀው።”

በያዕቆብና በዘካርያስ ታሪክ ያሉት የመቄዮት ዘመናት አንድ ናቸው።

የመዘግየቱ ዘመን፣ ከሌሎች ነገሮች መካከል፣ ጌታ ለተከታዮቹ ስለ እግዚአብሔር ቃል ያላቸውን ማስተዋል ሊያበዛ እንደሚገባ ይጠቁማል። ያን ቅዱስ ዘይት ካልተቀበልህ፣ አንተ ሞኝ ድንግል ነህ።

እዚህ ታሪክ ስትደርሱ፣ በሩ ሲዘጋና እናንተ ሞኞች ደናግል ስትሆኑ፣ እህት ዋይት፣ “ከቶ ያልተሰሙት እጅግ አሳዛኝ ቃላት፣ ‘አላውቃችሁም’” ትላለች።

የመዘግየቱን ጊዜ ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መለየት አትችሉም። የመዘግየቱ ጊዜ የመንፈስ ቅዱስን መፍሰስ ያመጣል፤ ይህም በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጊዜ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ስለ ቃሉ ማስተዋልን ይከፍታል እንዲሁም ጥበቦቻችን ደናግል ከሰነፍቹ ደናግል የሚለይ ዘይትን ይሰጣል።

የመዘግየቱ ጊዜ እና የክርስቶስ አክሊል የሆነ ተአምር

ክርስቶስ የዘውድ ሥራውን—አልዓዛርን ማስነሣት—በፈጸመበት ጊዜ የመቄዮት ጊዜ አለ።

ኢየሱስ፡ “አልዓዘር ታሚል፤ ኑና እርሱን ተመልከቱ” የሚል መልእክት ተቀበለ። ነገር ግን ኢየሱስ ወዲያውኑ አልሄደም።

ወንድማማች ዋይት እንዲህ ትላለች፤ ደቀ መዛሙርቱ በዚህ ላይ ተሰናክለው ነበር። ለምን ዳደኛውን ለመርዳት እንደማይሄድ ወይም እንደ መሲሕ ኃይሉን ለማሳየት እንደማይፈቅድ ይደነቁ ነበር። ነገር ግን ቆይቶ ነበር።

ለአልዓዘር ለመምጣት በመዘግየቱ፣ ክርስቶስ እርሱን ያልተቀበሉትን ሰዎች በተመለከተ የምሕረት ዓላማ ነበረው። አልዓዘርን ከሙታን በማስነሣት፣ ለግትርናቸውና ለእምነት እጦታቸው የታወቁ ሕዝቡ እርሱ በእውነት “ትንሣኤና ሕይወት” መሆኑን እንደገና የሚያሳይ ማስረጃ ይሰጣቸው ዘንድ ቆየ። የእስራኤል ቤት ድሆችና የተበተኑ በጎች የሆኑትን ሕዝብ ሁሉ ተስፋ ቆርጦ ለመተው አልወደደም። ልቡ በንስሐ እጦታቸው ምክንያት እየተሰበረ ነበር። በምሕረቱ እርሱ ተመላሽ ሰጪው፣ ሕይወትንና አለመሞትን ወደ ብርሃን ሊያመጣ የሚችል ብቸኛው እርሱ መሆኑን አንድ ተጨማሪ ማስረጃ ሊሰጣቸው አሰበ። ይህም ካህናቱ በስህተት ሊተረጉሙት የማይችሉት ማስረጃ መሆን ነበረበት። ወደ ቢታንያ ለመሄድ የዘገየበት ምክንያት ይህ ነበር።” The Desire of Ages, 529.

እርሱ ሙታንን ወደ ሕይወት ለመመለስ ኃይል እንዳለው ለእነርሱ አንድ ተጨማሪ ማስረጃ እንዲሰጣቸው ዘገየ።

ይህ አክሊል የሆነ ተአምር፣ ማለትም አልዓዘርን ከሞት ማስነሣት፣ በእርሱ ሥራና በመለኮት መሆኑ ጥያቄ ላይ የእግዚአብሔርን ማኅተም አኖረ።

በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጌታ ጠቢባን ድንግልናዎችን እያስነሣ ነው። ይህ የማኅተም ሂደት ምሳሌ ነው። በሚሊዮን ሲታተሙ ነበር፣ ይህም የ144,000 ማኅተም ምሳሌ ይሰጥ ነበር።

የአልዓዘር ትምህርት ክርስቶስ በመተላለፍና በኃጢአት የሞተን ሰው ወስዶ ወደ ሕይወት ሊያመጣው እንደሚችል ነው።

በላዘሮስ ታሪክ ውስጥ፣ ክርስቶስ ሞትን እንቅልፍ ብሎ ይገልጻል።

ሁሉም ተኝተዋል። እርሱ ዘግይቶአል። አልዓዘርን ያስነሣዋል፣ ወደ ሕይወትም እያመጣቸው ማኅተሙን በእነርሱ ላይ ያኖራል። ይህ የእርሱ አክሊል የሆነ ተአምር ነው።

በእኛ ታሪክ ውስጥ፣ 144,000ዎቹን በሚያትምበት ጊዜ፣ እንደ ዓላማ ይከፍላቸዋል።

ዘካርያስ ያ ሰንደቅ እንደ ዘውድ እንቁዎች እንደሆነ ይናገራል። ይህ የእርሱ የማክበር መጨረሻ ሥራ ነው።

በሚሊዮን ታሪክ ውስጥ እውነት በመፍሰሱና በመገለጡ ጊዜ፣ የመቆየት ዘመን ጌታ እውነቱን የሚገልጥበትን ጊዜ ያመለክታል። መላእክት የሚወጡበትና የሚወርዱበት መሰላል የማኅተም ሂደት የሚከናወንበት ስፍራ ናት።

የድል መግቢያና የእኩለ ሌሊት ጩኸት

አሁን ወደ ንጉሣዊው መግቢያ እንመለከታለን። ሲስተር ዋይት በመንፈስ ትንቢት፣ ቅጽ 4፣ ገጽ 250 ውስጥ ንጉሣዊውን መግቢያ ከምን ጋር እንደምታነጻጽር አስተውሉ።

“የእኩለ ሌሊት ጩኸት እጅግ በክርክር የተሸከመ አልነበረም፤ ምንም እንኳን ከመጽሐፍ ቅዱስ የቀረበው ማስረጃ ግልጽና ፍጹም አሳማኝ ነበር። ከእርሱ ጋር ነፍስን የሚያንቀሳቅስ የሚገፋፋ ኃይል ነበር የሄደው። ጥርጣሬ አልነበረም፣ ጥያቄም አልነበረም። ክርስቶስ በድል ወደ ኢየሩሳሌም በገባበት ጊዜ፣ በዓሉን

ለማክበር ከምድራቱ ሁሉ ክፍሎች የተሰበሰቡት ሕዝብ ወደ ደብረ ዘይት ጎረፍ፤ ኢየሱስንም እየሸኙ ከነበሩት ሰዎች ጋር በተቀላቀሉ ጊዜ፣ የዚያን ሰዓት መነቃቃት ያዘቸው፣ 'በጌታ ስም የሚመጣ ብጹዕ ነው!' [ማቴዎስ 21:9።] የሚለውንም ጩኸት ለማበዛት አገለገሉ። እንዲሁም ወደ አድቬንቲስቶች ስብሰባ የጎረፍ የማያምኑ ሰዎች—አንዳንዶቹ በጉጉት፣ ሌሎቹም ለመሳለቅ ብቻ—'እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል!' የሚለውን መልእክት የሚያገለግል የነበረውን አሳማኝ ኃይል ተሰሙ።"

የድል መግቢያው የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ይወክላል።

እስቲ እህት ዋይት ስለ ድል አድራጊው መግቢያ በThe Youth's Instructor, የካቲት 21, 1901 ምን እንደምትል እናንብብ።

የክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም የገባበት ጊዜ የዓመቱ እጅግ ውብ ወቅት ነበር። የወይራ ተራራ በአረንጓዴ ተሸፍኖ ነበር፤ ጩካዎቹም በልዩ ልዩ ቅጣላማ ግርማ ውብ ሆነው ነበር። ከኢየሩሳሌም ዙሪያ ካሉ አካባቢዎች ብዙ ሕዝብ ኢየሱስን ለማየት ከልብ በሆነ ናፍቆት ወደ በዓሉ መጥተው ነበር።

ለምን? ምክንያቱም ስለ አልዓዛር ሰምተው ነበር።

አዳኙ ላዘሮስን ከሙታን በማስነሣቱ ያሳየው ከሁሉ የላቀ ተአምር በሕዝቡ ላይ አስደናቂ ተጽእኖ አሳድሮ ነበር፤ እናም ብዙና በጉጉት የተሞላ ሕዝብ ኢየሱስ የተቀመጠበት ስፍራ ወደነበረው ተሰብስቦ መጣ።

እንግዲህ፣ እርሱ ከድል ግባቱ በፊት በቢታንያ ይቆይ ነበር።

ይህ የመዘግየት ዘመንን ያመለክታል።

ከሰዓት በኋላው እኩለ ሲያልፍ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ቤተፋን መንደር ላካቸው እንዲህም አላቸው፡- "በፊታችሁ ወዳለው መንደር ግቡ፤ ወዲያውኑም ታስሮ ያለ አህያ ከግልገልዋ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፍቱአቸውም ወደ እኔ አምጡአቸው። ማንም ሰው ምንም ቢላችሁ፣ 'ጌታ ይፈልጋችኋል' በሉ፤ ወዲያውኑም ይልካችኋል።"

ይህ በአገልግሎቱ ዘመን ክርስቶስ በመጋረጃ እንዲቀመጥ ፈቃዱን የሰጠበት የመጀመሪያው ጊዜ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱም ይህን እርሱ ንጉሣዊ ኃይሉንና ሥልጣኑን ሊገልጥ ቀርቦአል፤ በዳዊትም ዙፋን ላይ ስፍራውን ሊይዝ ነው የሚል ምልክት ብለው ተረዱት። በደስታ ተልእኮውን ፈጸሙ። ውርንጨውን አገኙት፣ ፈቱት፣ ወደ ኢየሱስም አመጡት፤ እርሱም በላይ ተቀመጠ። ኢየሱስ በእንስሳው ላይ ሲቀመጥ አየሩ በምስጋናና በድል እልልታ ተሞላ። የንጉሥነት ውጫዊ ምልክት አልታየበትም፤ የመንግሥት ልብስ አልለበሰም፤ ወታደሮችም አልተከተሉትም። ነገር ግን በተስፋ ጥበቃ የተነሣ የተነቃቃ ሕዝብ በዙሪያው ነበር። ሙታንን ከሞት አስነሥቶ ነበር። ሕዝቡም እስራኤልን የሚያድን መሆኑን እያሰቡ ነበር። እነዚህ ሰዎች ማን ነበሩ?

ብዙዎች የእስራኤል ነጻነት ሰዓት ደርሶአል ብለው ራሳቸውን ያስመስግናሉ። በሐሳባቸው የሮማውያን ሠራዊት ተበትኖ ከኢየሩሳሌም ተባብሮ እንደሄደ፣ የአይሁድ ሕዝብም ከጨቋኙ ቀንበር እንደገና ነጻ እንደሆነ ያያሉ። "በዚህ ጊዜ መንግሥቱን ለእስራኤል እንደገና ይመልሳልን?" የሚለው ጥያቄ ከከንፈር ወደ ከንፈር ይተላለፋል። በተሰበሰበው ሕዝብ መካከል ብዙዎች የነቢዩን ቃል ያስታውሳሉ፤ "እጅግ ደስ ይበልሽ፣ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ጩኸ፣ የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ፤ እነሆ፣ ንጉሥሽ ወደ አንቺ ይመጣል፤ እርሱ ጻድቅ ነው፣ መዳንንም ያመጣል፤ ትሑትም ነው፣ በአህያም ላይ ተቀምጦ ይመጣል።" እያንዳንዱ ለቀደመው ትንቢታዊ ቃል በምላሽ ከሌላው ይልቅ ለመብላጥ ይጥራል። ጩኸቱ ከተራራና ከሸለቆ ውስጥ ይተጋለጣል፤ "ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ፤" — የእኩለ ሌሊት ጩኸት — "በጌታ ስም የሚመጣ ብሩክ ነው፤ ሆሣዕና በአርያም።"

በዚያ ሰልፍ ውስጥ ሐዘን ወይም ልቅሶ አልተሰማም። አንድ ጊዜ ዕውሮች የነበሩ፣ ነገር ግን ዓይኖቻቸው በእግዚአብሔር ልጅ የተፈወሱ እነርሱ ፊት ይመሩ ነበር።

መንገዱን የሚመሩት ማን ናቸው? ቀድሞ ሎዶቅያውያን የነበሩት ናቸው።

የሞት እጅ ከሰውነቱ አስነሥቶት ያነሣው አንዱ፣ እርሱ የሚቀመጥበትን እንስሳ እየመራ ሳለ፣ ሕዝቡ ወደ ኢየሱስ በጣም ተጠግተው ተሰበሰቡ። ቀድሞ ደንቆሮችና ዲዳዎች የነበሩ እነዚያ፣ አሁን ከተፈወሱ በኋላ፣ የደስታ ሆሣዕናን ለማበዛት ረዱ። አካለ ጎደሎዎችም፣ አሁን እየተጓዙ እያሉ፣ የዘንባባ ቅርንጫፎችን ሰብረው በመንገዱ ላይ አነጠፉ።

አንድ ጊዜ ከማግበረሰቡ ተለይቶ የነበረው ለምጻሙ፣ በአዳኙ ኃይል ነጽቶ በዚያ ነበር። “ለዘላለም ምሕረቱ ይኖራልና፣ መልካም ነውና ለእግዚአብሔር ምስጋና ስጡ” ሲል፣ ልብሱን በአዳኙ መንገድ ላይ ዘረጋ።

የተፈወሰው አጋንንት ያደረበት ሰው በዚያ ነበረ፤ አሁንም ልቡ ተመልሶለት ምስክርነቱን እየጨመረ እንዲህ አለ፡- «ጌታ ስለ እኔ ታላላቅ ነገሮችን አድርጓል፤ እኔም በዚህ ደስ ብሎኛል።»

ከሞት የተመለሱት በዚያ ነበሩ፣ እርሱንም እያመሰገኑ ነበር። መበለቲቱና ድሀድን ስለ ድንቅ ሥራዎቹ ይናገሩ ነበር። ታናናሽ ሕፃናት፣ ከበሽታ የተፈወሱት፣ እንዲሁም ከመቃብር የተመለሱት፣ የቤዛዥን መንገድ በዘንባባ ቅርንጫፎችና በአበቦች ይዘርጉ ነበር።

ስለዚህ፣ ኢየሱስ በድሆች ቤት ይቆያል፤ ይህም የመቆየትን ዘመን ያመለክታል።

ለምን? ምክንያቱም ቅዱስ መንፈሱን ሊያፈስስ እና የእነርሱን ማስተዋል ሊከፍት ስለሆነ ነው፤ ይህም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ያመለክታል።

በዚህ ታሪክ ውስጥ፣ እርሱ እንደ ንጉሥ እየመጣ ነው፣ ይህም ጥቅምት 22፣ 1844ን ያመለክታል። ኢየሱስ በጥቅምት 22፣ 1844 መንግሥት ሊቀበል ይመጣልን? አዎ።

ይህ የንጉሣዊ ግባት ነው፣ እናም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን የሚያስነሡ አሉ።

እነዚህ ሰዎች ማን ናቸው? እነርሱ በክርስቶስ ኃይል የተለወጡ ናቸው።

የክርስቶስ ጽድቅ መልእክት፣ እርሱ ከዕውርነት ወደ ማየት፣ ከሞት ወደ ሕይወት፣ ከለምጽ ወደ ንጽሕና የሚለውጠን ኃይሉ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን አስቀድሞ በሚያመለክተው የድል መግቢያ ታሪክ ውስጥ ተሸክሞ ይገኛል። ያን መልእክት የሚሸከም ምንድር ነው?

ክርስቶስ በምን ላይ ተቀምጦ ነው የሚጓዘው? በአሁያ ላይ። የክርስቶስን ጽድቅ መልእክት የሚሸከም የእስልምና መልእክት ነው።

በ1840 ዓ.ም. የመጀመሪያው የመልአኩ መልእክት ኃይል መሰጠቱ ከእስልምና መገታት ጋር ተያይዞ ነበር። የመጀመሪያው መልእክት ወደ ሁለተኛው መልእክት ይመራል፤ እነርሱም ከእርስ በርሳቸው ሊለዩ አይችሉም።

መጀመሪያው መልእክት ሁለተኛውን መልእክት ይሸከማል።

መጀመሪያው መልእክት እስልምና በተገደበ ጊዜ ተረጋገጠ፤ ይህም ትንቢቱ መፈጸሙ ነበር። ይህ ማረጋገጫ የመጀመሪያውን የመልአኩን መልእክት አበረታ፤ ፕሮቴስታንቶችም በእርሱ ላይ በራቸውን እንዲዘጉ አመራ።

በፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት በሮቾ መዘጋት የእስልምናን መልእክት መከልከል ነበር።

ታሪክ የሚለር ተከታዮች የእኛን ታሪክ አስቀድሞ ያመለክታል።

በአራት ሺህ አራት መቶ ሺህዎቹ የመታተም ዘመን፣ ጌታ መንፈሱን ቅዱስ ሲያፈስስና መጻሕፍትን ለአድቤንቲዝም ላምድቅያውያንና ለምጻማን ሲከፍት፣ የክርስቶስ ጽድቅ መልእክት እንደገና በአህያው—በእስልምና መልእክት—ይሸከማል።

በ1844 ዓ.ም. የበጋና የመከር ወቅት፣ “እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል” የሚለው አዋጅ ተሰጠ። በዚያን ጊዜ በጥበቦችና በሰነድ ደናግል የተመሰሉት ሁለት ወገኖች ግልጽ ሆነው ተለዩ—አንደኛው ወገን የጌታን መገለጥ በደስታ የሚጠበቅ እና እርሱን ለመገናኘት በትጋት የተዘጋጀ ነበር፤ ሌላው ግን በፍርሃት የተነሣ እና በስሜታዊ ግፊት የሚንቀሳቀስ ሲሆን፣ በእውነት የንድፈ ሐሳብ እውቀት ብቻ የተረካ ነበር፣ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጸጋ ባዶ ነበር። በምሳሌውም፣ ሙሽራው በመጣ ጊዜ፣ “ዝግጁ የነበሩት ከእርሱ ጋር ወደ ሰርጉ ገቡ።” እዚህ የተገለጠው የሙሽራው መምጣት ከሠርጉ በፊት ይፈጸማል። ሠርጉ ክርስቶስ መንግሥቱን መቀበሉን ይወክላል። . . .” *The Great Controversy*, 427

የክብር መግቢያው ንጉሠ መምጣቱ ነው። በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 እርሱ መንግሥቱን ይቀበላል። ይህ የክብር መግቢያው ነው።

በዚህ የጊዜ ክፍለ ዘመን ውስጥ እነዚህ ሁለት ወገኖች ወደ እጣ ፈንታቸው እየታተሙ ነው።

በ1844 የበጋ ወቅት፣ “እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል” የሚለው አዋጅ ጌታ ወዲያው እንደሚመጣ ለመጠበቅ ሺዎችን አነሳስቶአል። በተወሰነው ጊዜ ሙሽራው መጣ፤ ነገር ግን ሕዝቡ እንደጠበቀው ወደ ምድር ሳይሆን፣ ወደ ሰማይ ወደ ጥንታዊው የዘመናት ባለቤት፣ ወደ ሰርግ፣ መንግሥቱን ለመቀበል መጣ። “ዝግጁ የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ፤ በሩም—ምን?—“ተዘጋ።” በሰርጉ ላይ በአካል እንዲገኙ አልነበረባቸውም፤ ምክንያቱም ሰርጉ በሰማይ ይፈጸማል፣ እነርሱ ግን በምድር ላይ ናቸው። የክርስቶስ ተከታዮች “ከሰርጉ ሲመለስ ጌታቸውን ሊጠብቁ” አለባቸው። ሉቃስ 12:36። ነገር ግን ሥራውን ሊያስተውሉ ይገባቸዋል፣ እርሱም ከእግዚአብሔር ፊት ሲገባ በእምነት ሊከተሉት ይገባቸዋል። በዚህ አይነት ነው ወደ ሰርጉ ገቡ የተባለው።” *The Great Controversy*, 427.

የቆይታ ዘመንን የሚመለከቱ ቅዱሳት መጻሕፍት ማጣቀሻዎች

ጥቂት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች የመዘግየቱን ጊዜ ያሳላሉ። እነርሱን በፍጥነት እንመለከታለን እና በእህት ዋይት ንግግር እንዘጋለን።

ሙሽራው ሲዘገይ፣ ሁሉም አንቀላፉ ተኙም። ማቴዎስ 25:5።

እዚህ ላይ፣ መጋቢት 22, 1844፣ የመዘግየት ዘመንን በመጥቀስ።

መጋቢት 22 ቀን 1844 ዓ.ም. የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ትንበያ አይደለም። ይህ ሚሊራውያን በትርጓሜ የተሳሳቱበት ቀን ነው፤ ነገር ግን የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ አስከተለ እና የመዘግየትን ዘመን አመለከተ።

ቅዱሳን መጻሕፍት እግዚአብሔር የመዘግየትን ጊዜ እንዲያመጣ አይናገሩም። ይህን የሚያመጣው የሕዝቡ የተሳሳተ ግንዛቤ ነው፤ “ራእይ ቢዘገይ እርሱን ጠብቅ፤ አይዘገይምና፣ ሐሰትም አይናገርም።”

የሚጠብቅ እስከ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀንም የሚደርስ ብፁዕ ነው። አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተ ታርፋለህና፣ በዘመኑም ፍጻሜ በዕጣህ ውስጥ ትቆማለህ። ዳንኤል 12:12-13።

ይህን በሁለት መንገዶች ማንበብ ትችላለህ። በማንኛውም መንገድ፡-

ተጠባብቆ የሚኖር ብፁዕ ነው። ወደ 1335ም የሚደርስ ብፁዕ ነው። አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተ ታርፋለህ። በዘመኑ ፍጻሜ በዕጣህ ላይ ትቆማለህ።

በ1335 መድረስ ያለው በረከት የጊዜውን ትንቢት መጨረሻ መድረስ ብቻ አይደለም። በሰሌዳው ላይ 1335 በ1843 ያበቃል። በረከቱ የትንቢቱ መጨረሻ ብቻ ሳይሆን፣ የመዘግየት ጊዜውን ልምምድ ደግሞ ነው። በረከቱ በመዘግየት ጊዜው እና በOctober 22, 1844 መካከል ይፈጸማል። የምትጠብቁበትም እዚህ ነው። "የሚጠብቅ ብፁዕ ነው።"

ስለዚህ ይህ ደብዳቤ ይሠራል። ይሠራችሁ ዘንድ፤ ስለዚህም ይከብራል ይሠራላችሁ ዘንድ፤ ይህ ደብዳቤ የፍርድ አምላክ ነው። እርሱን የሚጠባብቁ ሁሉ ብፁዓን ናቸው። ኢሳይያስ 30:18።

መጠበቁ ከመቆያው ዘመን እስከ 1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ድረስ ነው። እርሱን እየጠበቃችሁ ከሆነ፣ የተባረካችሁ ትሆናላችሁ።

ራእይ ገና ለተወሰነ ዘመን ነው። በመጨረሻም ይናገራል እንጂ አይወጣም፤ ቢዘገይም ጠብቀው፤ ምክንያቱም በእርግጥ ይመጣል እንጂ አይዘገይም። ዕንባቆም 2፡3

የሚለራውያን አለመረዳት የመዘግየቱን ጊዜ አመጣጡ። ራእይ ለተወሰነ ጊዜ—ጥቅምት 22, 1844—ነው። እርሱ አይወጣም፤ ነገር ግን በአለመረዳት ምክንያት የሚዘገይ ይመስላችኋል።

ጌታ ያን አለመረዳት አቀደውን? አዎን። እህት ኋይት እንዲሁ ትናገራለች።

ጌታ ያንን አለመግባባት በ1843 ሰንጠረዥ አማካይነት አመጣው። ዊልያም ሚሊር 1843ን በመጨረሻ እንደ ተወሰነ መልኩ አልተናገረም ብሎ ተናግሮአል፤ ነገር ግን በ1843 ወንድሞች ከእርሱ "if" እንዲያስወግድ እና 1843ን እንደ መለያ ምልክት እንዲያመለክት ጠየቁት። እህት ዋይት ይህ ትንቢታዊ መለያ ምልክት እንደሆነ፣ የዕንባቆም 2 ፍጻሜ እንደሆነ ትናገራለች። ይህ መለያ ምልክት፣ 1843ን በቀጥታ በደግሞ መልኩ በመለየት፣ የመቆያውን ዘመን አስከተለ።

"በ1843 እና በ1844 የታዩትን ነገሮች ያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው። መልእክቱ ተሰጥቶአል። የዘመኑ ምልክቶች እየተፈጸሙ ስለሆነም መልእክቱን እንደገና በመድገም መዘግየት ሊኖር አይገባም፤ የመዝገብ ሥራ መፈጸም አለበት። ታላቅ ሥራ በአጭር ጊዜ ውስጥ ይፈጸማል። በቅርቡ በእግዚአብሔር ሹመት አንድ መልእክት ይሰጣል፤ እርሱም ወደ ታላቅ ጩኸት ያብጣል። ከዚያም ዳንኤል ምስክሩን ለመስጠት በዕጣው ውስጥ ይቆማል።" Manuscript Releases, volume 21, 437.

ዳንኤል 12፡12-13ን አስተውሉ፡- "የሚጠብቅ እና ወደ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት የሚደርስ ብፁዕ ነው።" — "ወደ 1335 የሚደርስ ብፁዕ ነው። ወደ 1843 የሚደርስ ብፁዕ ነው።" ይህ ቁጥር 12 ነው።

ቁጥር 13፡

ነገር ግን አንተ እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተም ታርፋለህ። በዘመናትም ፍጻሜ በዕጣህ ውስጥ ትቆማለህ። ዳንኤል 12፡12-13።

እህት ዋይት ቁጥሮች 12 እና 13ን አንድ ላይ በማስተሳሰር፣ የ1335 በረከት በ1843 እና 1844 እንደሚፈጸም ትናገራለች። ይህ ስለ አንድ የጊዜ ነጥብ አይደለም፤ ነገር ግን በክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም የድል ግባትን የሚጠብቁ፣ መላእክት በመሰላሉ ላይ ወደ ላይ እና ወደ ታች ሲወጡና ሲወርዱ የሚያስተውሉ፣ እርሱም ሁለቱን የቃል ኪዳን ጽላቶች ሲሰጣቸው ከጌታ ጋር ወደ ቃል ኪዳን የሚገቡ ሰዎችን ይመለከታል።